

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України стосовно удосконалення державної політики управління та приватизації об'єктів державної і комунальної власності, а також інституційних засад діяльності Фонду державного майна України

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Закон України “Про Фонд державного майна України” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 28, ст. 311 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“Закон України

Про Фонд державного майна України

Цей Закон визначає статус, організацію, основні завдання, повноваження та порядок діяльності Фонду державного майна України (скорочена назва – ФДМУ).

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Фонду державного майна України

1. ФДМУ є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що забезпечує формування шляхом нормативно-правового регулювання та реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

Діяльність ФДМУ спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Особливості спеціального статусу ФДМУ обумовлюються його завданнями та повноваженнями, та визначаються Конституцією, цим та іншими законами України, і полягають в особливому порядку призначення керівництва

ФДМУ, організації роботи ФДМУ, охороні особистих і майнових прав працівників, обмеженнях працівників державного органу приватизації щодо участі у процесах приватизації та в умовах оплати праці.

2. ФДМУ є юридичною особою публічного права.

ФДМУ має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Державної казначейської служби України.

Стаття 2. Принципи діяльності Фонду державного майна України

Діяльність ФДМУ ґрунтується на принципах верховенства права, законності, безперервності, відкритості, прозорості, гласності та відповідальності.

Стаття 3. Правові засади діяльності Фонду державного майна України

ФДМУ у своїй діяльності керується Конституцією України, цим та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України.

Стаття 4. Основні завдання Фонду державного майна України

1. До основних завдань ФДМУ належать:

1) реалізація державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна;

2) організація виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, інших актів законодавства та здійснення контролю за їх виконанням;

3) управління об'єктами державної власності, зокрема державними підприємствами та корпоративними правами держави у статутних капіталах господарських товариств, що належать до сфери його управління, у тому числі прийняття рішення про ліквідацію таких об'єктів;

4) захист майнових прав державних підприємств, а також державних пакетів акцій (часток), що належать до сфери управління ФДМУ на території України;

5) здійснення контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна, відчуженням державного майна у випадках, встановлених законодавством; поверненням у державну власність державного майна, що було приватизоване, відчужене або вибуло з державної власності з порушенням законодавства; використанням державного майна балансоутримувачами державного майна та іншими суб'єктами господарювання;

6) державне регулювання у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

7) співробітництво з міжнародними організаціями у реалізації державної політики у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна у межах покладених на нього повноважень, управління корпоративними правами держави, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

2. ФДМУ подає:

щокварталу Президенту України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України інформаційну довідку про роботу Фонду державного майна України;

щороку до 1 травня року, наступного за звітним, Президенту України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України звіт про роботу Фонду державного майна України.

Розділ II

ПОВНОВАЖЕННЯ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 5. Повноваження Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України:

1) у сфері законодавчого і нормативного забезпечення:

узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів та в установленому порядку вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України;

розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції;

здійснює нормативно-правове регулювання питань, що належать до його компетенції, видає власні нормативно-правові акти;

бере участь у розробленні проектів міжнародних договорів з питань державної власності та її використання;

здійснює співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав з питань, що належать до його компетенції;

бере участь у розробленні та реалізації міжнародних проектів і програм;

2) у сфері приватизації державного майна:

бере участь у підготовці спільних проектів щодо фінансування міжнародними організаціями структурних перетворень в економіці держави, приватизації та післяприватизаційної підтримки підприємств;

бере участь у формуванні інвестиційної політики;

змінює у процесі приватизації організаційну форму підприємств, що перебувають у державній власності;

приймає рішення про припинення юридичної особи у процесі приватизації;

здійснює повноваження власника державного майна, у тому числі корпоративних прав, у процесі приватизації та контролює діяльність підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

здійснює продаж державного майна в процесі його приватизації;

підписує акти приймання-передачі державного майна, у тому числі акцій (часток), у процесі утворення господарських товариств;

приймає рішення про приватизацію;

бере та передає функції управління майном державних підприємств;

затверджує:

плани розміщення акцій акціонерних товариств у процесі приватизації;

переліки об'єктів малої приватизації;

укладає:

угоди щодо проведення підготовки об'єктів до приватизації та їх продажу;

договори на проведення незалежної оцінки майна у процесі приватизації та в інших випадках, установлених законодавством;

угоди щодо проведення аудиту, екологічного аудиту об'єктів приватизації у випадках, передбачених законодавством;

договори з фондовими біржами, іншими уповноваженими особами щодо проведення аукціонів з продажу майна, у тому числі акцій акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), а також інших суб'єктів господарювання, у статутному капіталі яких є державна частка;

розриває контракти з керівниками державних підприємств, функції з управління майном яких передані ФДМУ;

виступає відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності":

з боку держави засновником та учасником підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності, або у разі придбання державою пакетів акцій (часток) в інших власників;

правонаступником державних підприємств, установ та організацій стосовно суб'єктів господарювання, раніше утворених за їх участю, а також державних внесків до статутного капіталу недержавних суб'єктів господарювання;

представляє відповідно до законодавства інтереси України з питань визнання прав і регулювання відносин власності та використання державного майна, визначає право власності держави на розташоване на території України майно, майнові права та інші активи підприємств, установ та організацій

колишнього союзного підпорядкування, які під час утворення господарських товариств передаються до їх статутного капіталу;

здійснює контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна;

вживає спільно з органами Антимонопольного комітету України заходів до запобігання монополізації товарних ринків у процесі приватизації та оренди державного майна;

залучає у випадках, установлених законодавством, на конкурентних засадах радників, незалежних консультантів та експертів у процесі приватизації об'єктів приватизації;

приймає рішення про подальше використання державного майна (крім державного майна, що не підлягає приватизації), що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації;

підтверджує факт передачі державного майна до статутного капіталу господарських товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації) у порядку, встановленому законодавством;

здійснює контроль щодо своєчасності та повноти надходження коштів від продажу об'єктів приватизації;

публікує інформацію про приватизацію на офіційному вебсайті ФДМУ;

3) у сфері управління корпоративними правами держави та державними підприємствами, які передані до сфери управління ФДМУ:

здійснює управління корпоративними правами держави та державними підприємствами, що перебувають у сфері його управління;

здійснює затвердження (погодження) річних фінансових планів суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери його управління;

проводить аналіз ефективності управління корпоративними правами держави та державними підприємствами, що перебувають у сфері його управління;

бере участь у методологічному забезпеченні управління корпоративними правами держави та державними підприємствами;

забезпечує погодження договорів застави та фінансових запозичень господарських товариств та державних підприємств, що належать до сфери його управління;

проводить моніторинг сплати до Державного бюджету України дивідендів та частини чистого прибутку господарськими товариствами та державними підприємствами, що належать до сфери його управління;

проводить моніторинг фінансово-економічних показників діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які належать до сфери його управління;

здійснює реструктуризацію господарських товариств, у статутних капіталах яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків і які належать до сфери його управління;

погоджує плани санації та зміни і доповнення до них у справах про банкрутство державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, які належать до сфери його управління;

бере участь у провадженні у справах про банкрутство державних підприємств та господарських товариств з корпоративними правами держави;

подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності придбання державою пакетів акцій (часток) господарських товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), в інших власників та акцій додаткової емісії;

погоджує пропозиції уповноважених органів управління щодо:

передачі повноважень з управління корпоративними правами держави уповноваженим органам управління та господарським структурам;

за погодженням з Кабінетом Міністрів України приймає рішення про утворення державних холдингових компаній у процесі приватизації;

утворює державні холдингові компанії;

виступає засновником державних холдингових компаній у процесі приватизації державних підприємств;

організовує ведення реєстру корпоративних прав держави відповідно до Закону України “Про управління об’єктами державної власності”;

4) у сфері оренди державного майна:

виступає орендодавцем цілісних (єдиних) майнових комплексів підприємств, їх структурних підрозділів та нерухомого майна, а також майна, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації (корпоратизації), що перебувають у державній власності;

здійснює контроль за надходженням до Державного бюджету України плати за оренду державного майна;

забезпечує проведення інвентаризації єдиних майнових комплексів державних підприємств, їх структурних підрозділів, орендодавцем яких є Фонд державного майна України;

здійснює контроль за використанням орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, виконанням умов договорів оренди цілісних майнових комплексів державних підприємств;

бере участь у здійсненні контролю за поверненням цілісних майнових комплексів державних підприємств до сфери управління уповноважених органів управління після закінчення строку дії договорів оренди;

5) у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності:

здійснює державне регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

контролює виконання суб'єктами оціночної діяльності та оцінювачами вимог законодавства;

здійснює професійну оціночну діяльність у процесі приватизації та оренди державного майна;

контролює дотримання єдності методичного та організаційного забезпечення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

забезпечує ведення Єдиної бази даних звітів про оцінку;

організовує професійну підготовку оцінювачів;

затверджує склад та порядок роботи екзаменаційних комісій з професійної підготовки оцінювачів, організовує їх роботу, затверджує програми навчання та складання іспитів;

визнає статус саморегульованих організацій оцінювачів, їх об'єднань та здійснює контроль за додержанням ними правил громадського регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

сприяє розвитку громадського регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

веде у визначеному ним порядку Державний реєстр оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, які здійснюють оцінку майна, майнових прав і провадять професійну оціночну діяльність за відповідними напрямками (спеціалізаціями);

від імені держави виконує функції власника, держателя, розпорядника та адміністратора Єдиної бази даних звітів про оцінку та всієї інформації, що міститься в ній, а також Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

здійснює методичне регулювання у сфері оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, затверджує методики та приймає нормативно-правові акти, у тому числі правила організації системи зовнішнього контролю якості, які містять правила організації, випадки, порядок, строки та періодичність проведення перевірок системи зовнішнього контролю якості, порядок рецензування звітів про оцінку (актів оцінки майна), а також можливості та способи відшкодування завданої шкоди (збитків);

вживає заходів, спрямованих на впровадження у вітчизняну практику оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності міжнародних норм і правил оцінки майна, та заходів, спрямованих на вдосконалення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

сприяє створенню конкурентного середовища серед суб'єктів оціночної діяльності;

забезпечує широке інформування суспільства з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, стану та особливостей ціноутворення на майно та майнові права;

проводить іншу діяльність, пов'язану із здійсненням наданих законодавством повноважень з державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності;

6) у сфері розпорядження земельними ділянками державної власності:

приймає рішення про внесення земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, до статутного капіталу господарських товариств;

7) забезпечує відповідно до Закону України "Про управління об'єктами державної власності" формування і ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності, є його розпорядником;

8) здійснює комунікаційно-інформаційні заходи для широкого інформування суспільства щодо процесів реформування відносин власності;

9) погоджує (приймає) відповідно до законодавства рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших уповноважених органів управління або Національній академії наук України, галузевим академіям наук, а також погоджує рішення про передачу об'єктів комунальної власності в державну власність;

10) проводить перевірку та аналіз використання державного майна балансоутримувачами державного майна та іншими суб'єктами господарювання, за результатами якої у разі виявлення порушень складаються протоколи про адміністративні правопорушення;

11) приймає рішення про створення, реорганізацію (реструктуризацію) та ліквідацію підприємств і організацій, заснованих на державній власності, що належать до сфери його управління;

12) здійснює управління підприємствами та організаціями, заснованими на державній власності, що перебувають у сфері його управління;

13) надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, в установленому цим органом порядку звіти про виконання функцій з управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами держави, зокрема зведену інформацію про показники фінансового плану підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

14) проводить роботу із залучення та використання міжнародної фінансової, технічної допомоги у сферах, що належать до його компетенції;

15) залучає науково-дослідні інститути, вищі навчальні заклади, інші установи, а також фахівців для надання консультацій та проведення експертиз під час вирішення питань, що належать до його компетенції;

16) виступає замовником та координатором виконання завдань державних науково-технічних програм з питань, що належать до його компетенції;

17) виступає організатором продажу нерухомого майна державних унітарних підприємств;

18) сприяє залученню недержавних інвестицій в об'єкти державного сектору економіки, зокрема шляхом реалізації інвестиційних проектів на засадах спільної чи інвестиційної діяльності;

19) розпорядчим актом ФДМУ утворює колегіальні органи ФДМУ, делегує та відкликає їм частину своїх повноважень;

20) забезпечує у межах повноважень, передбачених законом, реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням в ФДМУ.

2. ФДМУ здійснює інші повноваження, визначені законами України.

Розділ III

СТРУКТУРА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 6. Структура Фонду державного майна України

1. Структура ФДМУ будується за принципом централізації з вертикальним підпорядкуванням.

ФДМУ здійснює свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи.

До структури ФДМУ входять апарат та територіальні органи ФДМУ.

2. ФДМУ утворює, реорганізовує та ліквідує територіальні органи ФДМУ у формі:

підрозділів ФДМУ в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі;

підрозділів ФДМУ, повноваження яких поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць.

Територіальні органи ФДМУ не мають статусу юридичної особи.

3. Територіальні органи ФДМУ діють на підставі положень, що затверджуються Головою Фонду державного майна України.

Керівники територіальних органів ФДМУ призначаються на посаду та звільняються з посади керівником апарату Фонду державного майна України відповідно до вимог Закону України "Про державну службу".

4. Керівник територіального органу ФДМУ у разі делегування йому окремих повноважень у межах, визначених положенням про територіальні органи ФДМУ, здійснює повноваження, передбачені законодавством про працю, державну службу та іншими законодавчими актами.

5. ФДМУ здійснює управління та контроль за діяльністю територіальних органів ФДМУ.

Стаття 7. Голова Фонду державного майна України

1. ФДМУ очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

2. Голова Фонду державного майна України:

очолює ФДМУ та спрямовує його діяльність;

представляє інтереси ФДМУ у Кабінеті Міністрів України, має право брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу;

подає в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Кабінету Міністрів України, розробником яких є ФДМУ;

представляє проекти законів, розробником яких є ФДМУ, доповідає з питань, що належать до компетенції ФДМУ, під час їх розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України;

вносить Прем'єр-міністрові України пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад заступників Голови Фонду державного майна України;

розподіляє обов'язки між заступниками Голови Фонду державного майна України;

головує на засіданнях Правління Фонду державного майна України;

підписує протоколи, рішення, прийняті Правлінням Фонду державного майна України, накази та розпорядження, обов'язкові для працівників ФДМУ та його територіальних органів;

скликає позачергові засідання Правління Фонду державного майна України;

представляє ФДМУ у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними особами, громадянами та об'єднаннями громадян;

підписує від імені ФДМУ міжвідомчі нормативно-правові акти;

забезпечує реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням в ФДМУ;

здійснює інші повноваження, передбачені іншими актами законодавства.

Стаття 8. Заступники Голови Фонду державного майна України

1. Голова Фонду державного майна України має першого заступника і п'ять заступників, які виконують визначені Головою Фонду державного майна України функціональні обов'язки.

2. Перший заступник та заступники Голови Фонду державного майна України призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом

Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій Голови Фонду державного майна України.

3. У разі відсутності Голови Фонду державного майна України чи неможливості здійснювати ним свої повноваження з інших причин його обов'язки виконує один із заступників відповідно до встановленого Головою Фонду державного майна України розподілу обов'язків.

Стаття 9. Патронатна служба Голови Фонду державного майна України

1. Голова Фонду державного майна України має право на формування патронатної служби у межах граничної чисельності державних службовців та працівників ФДМУ і витрат, передбачених на утримання ФДМУ. Чисельність патронатної служби Голови Фонду державного майна України становить не більше восьми осіб.

2. Патронатна служба Голови Фонду державного майна України здійснює консультування Голови Фонду державного майна України, підготовку матеріалів, необхідних для виконання завдань ФДМУ, організацію зустрічей та зв'язків із громадськістю, засобами масової інформації, а також виконує інші доручення Голови Фонду державного майна України.

3. Голова Фонду державного майна України самостійно визначає персональний склад патронатної служби. Працівники патронатної служби призначаються на посаду за поданням Голови Фонду державного майна України керівником апарату Фонду державного майна України, та звільняються з посади керівником апарату Фонду державного майна України за поданням Голови Фонду державного майна України, а також у зв'язку із звільненням Голови Фонду державного майна України.

4. Працівники патронатної служби Голови Фонду державного майна України не мають права давати доручення державним службовцям та працівникам Фонду державного майна України.

5. На працівників патронатної служби поширюється дія законодавства про працю з урахуванням вимог Закону України "Про державну службу".

Стаття 10. Керівник апарату Фонду державного майна України

1. Керівник апарату Фонду державного майна України є державним службовцем та здійснює повноваження керівника державної служби, визначені Законом України "Про державну службу", цим Законом та іншими законами.

2. Керівник апарату Фонду державного майна України призначається на посаду та звільняється з посади Головою Фонду державного майна України в порядку, визначеному Законом України "Про державну службу".

3. Керівник апарату Фонду державного майна України підзвітний і підконтрольний Голові Фонду державного майна України.

На час відсутності керівника апарату Фонду державного майна України чи неможливості здійснення ним своїх повноважень з інших причин його

обов'язки виконує один із керівників самостійних структурних підрозділів апарату ФДМУ відповідно до наказу Голови Фонду державного майна України.

Стаття 11. Правління Фонду державного майна України, його склад та порядок формування

Управління діяльністю ФДМУ здійснює Правління Фонду державного майна України.

Правління Фонду державного майна України є колегіальним органом та складається з семи осіб.

Голова Фонду державного майна України, перший заступник та заступники Голови Фонду державного майна України входять до складу Правління Фонду державного майна України за посадою.

Правління Фонду державного майна України очолює Голова Фонду державного майна України.

Правління Фонду державного майна України є правоможним з моменту призначення більше половини його загального кількісного складу.

Стаття 12. Повноваження Правління Фонду державного майна України

Правління Фонду державного майна України:

1) приймає рішення:

щодо надання пропозицій стосовно включення об'єктів державної власності до переліку об'єктів великої приватизації;

щодо умов залучення у випадках, установлених законодавством, радників, незалежних консультантів та експертів у процесі приватизації об'єктів приватизації;

щодо надання пропозицій про утворення державних холдингових компаній у процесі приватизації;

про приватизацію об'єктів великої приватизації;

щодо визначення статусу саморегульованих організацій оцінювачів, їх об'єднань;

про створення, реорганізацію (реструктуризацію) та ліквідацію підприємств і організацій, заснованих на державній власності, що належать до сфери його управління;

щодо підготовки пропозицій стосовно залучення та використання міжнародної фінансової, технічної допомоги у сферах, що належать до компетенції ФДМУ;

щодо утворення, реорганізації та ліквідації територіальних органів ФДМУ;

щодо делегування або відкликання частини повноважень ФДМУ його територіальним та/або колегіальним органам;

інші рішення з питань, віднесених до компетенції Правління Фонду державного майна України;

2) затверджує:

переліки об'єктів малої приватизації;

плани розміщення акцій акціонерних товариств у процесі приватизації;

структуру ФДМУ та його територіальних органів;

порядок встановлення стимулюючих виплат працівникам ФДМУ;

3) утворює колегіальні органи ФДМУ, затверджує положення про них;

4) здійснює затвердження (погодження) річних фінансових планів державних підприємств та господарських товариств, що належать до сфери управління ФДМУ;

5) розглядає (погоджує) кандидатури претендентів на посади керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що перебувають у сфері управління ФДМУ;

6) затверджує статuti підприємств, що належать до сфери управління ФДМУ;

7) затверджує проекти нормативно-правових актів ФДМУ;

8) затверджує Регламент Правління Фонду державного майна України;

9) здійснює контроль щодо забезпечення виконання ФДМУ фінансових завдань з надходження коштів, визначених Державним бюджетом України на відповідний рік;

10) розглядає проекти законів, актів Кабінету Міністрів України, підготовлені ФДМУ;

11) затверджує звіт про роботу Фонду державного майна України;

12) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 13. Порядок роботи Правління Фонду державного майна України

Основною формою роботи Правління Фонду державного майна України як колегіального органу є засідання.

Правління Фонду державного майна України здійснює свої функції шляхом обговорення питань та прийняття рішень.

Порядок організації роботи та прийняття рішень Правління Фонду державного майна України визначається Регламентом Правління Фонду державного майна України.

Засідання Правління Фонду державного майна України проводяться не рідше одного разу на тиждень.

Позачергові засідання Правління Фонду державного майна України скликаються його Головою.

Засідання Правління Фонду державного майна України вважається правоможним, якщо на ньому присутні більше половини його загального кількісного складу.

На засіданнях Правління Фонду державного майна України головує Голова Фонду державного майна України, а в разі його відсутності за його дорученням – заступник Голови Фонду державного майна України згідно з визначеним розподілом повноважень.

Рішення ФДМУ приймаються на колегіальній основі простою більшістю голосів Правління Фонду державного майна України. Голова та заступники Голови Фонду державного майна України мають по одному голосу кожен. Голова Фонду державного майна України (головуючий на засіданні правління) має право вирішального голосу у разі рівного розподілу голосів членів Правління під час прийняття рішень.

У разі відсутності кворуму Правління Фонду державного майна України рішення приймається методом заочного голосування (опитування). У такому разі проєкт рішення ФДМУ надається членам Правління Фонду державного майна України, які повинні протягом двох календарних днів з дати одержання відповідного проєкту рішення сповістити про свою позицію щодо нього. Рішення вважається прийнятим за умови висловлення щодо нього думки всіх членів Правління Фонду державного майна України та підтримки його простою більшістю голосів.

Розділ IV

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Стаття 14. Посадові особи Фонду державного майна України та його територіальних органів

Працівники ФДМУ та його територіальних органів, на яких покладено виконання повноважень, визначених статтею 5 цього Закону, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності ФДМУ, є посадовими особами.

2. Правий статус посадових осіб ФДМУ та його територіальних органів визначається цим Законом, а в частині, не врегульованій ним, – законодавством про державну службу та іншими актами законодавства України.

3. З посадовими особами ФДМУ можуть укладатися контракти про проходження державної служби відповідно до законодавства про державну службу з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Рішення про віднесення посади державної служби до посад, призначення на які здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, приймається Головою Фонду державного майна України до проведення конкурсу.

Контракт про проходження державної служби укладається з посадовими особами у разі необхідності забезпечення організації та виконання завдань, що мають як тимчасовий, так і постійних характер.

Чисельність посад державної служби в ФДМУ та його територіальних органах, на які здійснюється призначення з укладанням контракту про проходження державної служби, не обмежується.

Контракт про проходження державної служби у ФДМУ та його територіальних органах укладається на строк до трьох років.

Дія контракту про проходження державної служби за умови належного його виконання державним службовцем може бути продовжена за угодою сторін на той самий або більший строк, але не більше ніж на три роки шляхом підписання сторонами відповідних змін до контракту.

Стаття 15. Акти Фонду державного майна України

1. ФДМУ у межах своїх повноважень на основі та на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України, видає такі акти: рішення, накази, розпорядження тощо.

Акти ФДМУ, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

2. Акти ФДМУ нормативно-правового змісту підлягають державній реєстрації в установленому законодавством порядку.

3. Акти ФДМУ, видані у межах його повноважень, є обов’язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності та громадянами.

4. Оскарження, скасування актів ФДМУ або їх окремих частин відбувається в порядку, встановленому законодавством.

5. Скасування акту ФДМУ Кабінетом Міністрів України має наслідком припинення вчинення будь-якими органами, особами дій, спрямованих на виконання скасованого акту ФДМУ, здійснення повноважень, визначених таким актом.

Стаття 16. Забезпечення Фонду державного майна України інформаційними матеріалами

ФДМУ для виконання покладених на нього завдань має право в установленому порядку:

одержувати інформацію, документи і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;

користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державними, у тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

Стаття 17. Порядок використання та поширення інформації

Працівники ФДМУ, його територіальних органів та особи, які залучаються цими органами до роботи, у процесі здійснення своїх функцій і повноважень, передбачених цим та іншими законами, які використовують, поширюють та володіють інформацією, порядок використання, поширення і зберігання якої передбачений законодавством, за порушення вимог законодавства про інформацію, а також за оприлюднення та подання органам виконавчої влади недостовірної інформації несуть відповідальність відповідно до закону.

Стаття 18. Відповідальність працівників Фонду державного майна України та його територіальних органів

Працівники ФДМУ та його територіальних органів за невиконання або неналежне виконання посадових обов'язків несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та цивільно-правову відповідальність відповідно до закону.

Стаття 19. Гарантії здійснення повноважень Фонду державного майна України

1. Втручання центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, громадян, їх об'єднань та представників у діяльність ФДМУ забороняється, крім випадків, передбачених законом.

2. Під час виконання покладених на ФДМУ функцій посадові особи ФДМУ та його територіальних органів, їх близькі особи та їхнє майно перебувають під захистом держави.

Вплив у будь-якій формі, образа посадових осіб ФДМУ та його територіальних органів, опір їх законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на посадових осіб ФДМУ та його територіальних органів функцій, посягання на життя і здоров'я погроза вбивством, насильством та/або знищенням чи пошкодженням їх майна, а також погроза щодо їх близьких родичів у зв'язку з виконанням такими особами посадових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

У разі надходження відповідної заяви від членів Правління Фонду державного майна України органи Національної поліції вживають необхідних заходів для забезпечення безпеки членів Правління Фонду державного майна України та їх близьких осіб, збереження їхнього майна.

3. Посадові особи ФДМУ та його територіальних органів не несуть відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти ФДМУ.

ФДМУ забезпечує правовий захист посадових осіб ФДМУ та його територіальних органів, у тому числі шляхом забезпечення надання правової допомоги адвокатами та іншими фахівцями у галузі права, у разі подання проти них позовів або їх участі в адміністративному чи кримінальному провадженні, що пов'язані з виконанням ними своїх повноважень.

4. Життя та здоров'я членів Правління Фонду державного майна України страхуються ФДМУ відповідно до законодавства, актів ФДМУ та договорів страхування.

Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності членів Правління Фонду державного майна України, у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів Правління Фонду державного майна України, відшкодовується ФДМУ згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).

Стаття 20. Гранична чисельність, штатний розпис, фінансування та матеріально-технічне забезпечення діяльності органів Фонду державного майна України

1. Структура ФДМУ та його територіальних органів затверджується Правлінням Фонду державного майна України, штатний розпис – керівником апарату Фонду державного майна України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики.

Гранична чисельність працівників ФДМУ та його територіальних органів затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення ФДМУ здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України. У Державному бюджеті України видатки на фінансування ФДМУ визначаються окремим рядком на рівні, що забезпечує належне виконання повноважень ФДМУ.

Голова Фонду державного майна України представляє позицію ФДМУ з питань його фінансування на засіданнях Кабінету Міністрів України, комітетів або на пленарних засіданнях Верховної Ради України.

3. ФДМУ є головним розпорядником коштів Державного бюджету України, що виділяються на його фінансування.

4. ФДМУ забезпечується необхідними матеріальними засобами, технікою, обладнанням, іншим майном для здійснення службової діяльності.

Стаття 21. Умови оплати праці, матеріального та побутового забезпечення працівників Фонду державного майна України та його територіальних органів

1. Заробітна плата Голови, заступників Голови та працівників Фонду державного майна України повинна забезпечувати достатні матеріальні умови для належного виконання ними службових обов'язків з урахуванням характеру та інтенсивності роботи, забезпечувати набір і закріплення в штаті ФДМУ

кваліфікованих кадрів, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності.

2. Розмір посадових окладів Голови Фонду, першого заступника та заступників Голови Фонду державного майна України встановлюється Кабінетом Міністрів України на рівні розміру посадових окладів керівників центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом, але не нижче таких посадових окладів з урахуванням коефіцієнтів співвідношень посадових окладів до середньомісячної заробітної плати за видами економічної діяльності за квартал у середньому по економіці за наявними статистичними даними:

Голова Фонду державного майна України – 5;

Перший заступник Голови Фонду державного майна України, заступник Голови Фонду державного майна України – 4,5.

Голові Фонду державного майна України, першому заступнику Голови Фонду державного майна України, заступникам Голови Фонду державного майна України можуть встановлюватися надбавки, доплати, премії та інші виплати в межах відповідних бюджетних призначень у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

3. Умови оплати праці державних службовців ФДМУ та його територіальних органів встановлюються відповідно до Закону України “Про державну службу”.

4. Схеми посадових окладів посадових осіб ФДМУ та його територіальних органів визначаються Кабінетом Міністрів України. Додатково може бути встановлена надбавка за виконання особистих ключових показників ефективності відповідно до Порядку встановлення стимулюючих виплат, який визначається з урахуванням законодавства про державну службу положенням, затвердженим Правлінням Фонду державного майна України, в межах бюджетних призначень ФДМУ на відповідний рік.

Для інших категорій працівників ФДМУ та його територіальних органів умови оплати праці визначаються чинним законодавством, що встановлює умови оплати праці для відповідних категорій працівників.

Стаття 22. Взаємодія Фонду державного майна України з Верховною Радою України, органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами та організаціями

ФДМУ у процесі виконання покладених на нього завдань взаємодіє в установленому цим та іншими законами України порядку з Верховною Радою України, органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами та організаціями.”.

2. Абзац перший частини шостої статті 120 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 - 4, ст. 27; 2010 р., № 5, ст. 40; 2018, № 12, ст. 68) після слів “крім об’єктів державної” доповнити словами “та комунальної”, після слів “шляхом приватизації” доповнити словами та знаками “, або відчуженню в інший спосіб, визначений законодавством”.

3. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 - 22, ст. 144):

1) Частину сьому статті 74 викласти в такій редакції:

“7. Державне унітарне комерційне підприємство може бути перетворене у державне акціонерне товариство, 100 відсотків акцій якого належать державі, або у товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків часток у статутному капіталі якого належать державі, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

У разі перетворення державного унітарного комерційного підприємства в акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю до такого товариства переходить усе майно (за винятком майна, яке відповідно до Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна” не підлягає приватизації), права та обов’язки державного унітарного комерційного підприємства.

Норми частини восьмої статті 73 цього Кодексу поширюються також на акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі.”;

2) абзац другий частини шостої статті 75 викласти в такій редакції:

“Кошти, одержані від продажу нерухомого майна, використовуються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.”;

3) частину четверту статті 284 після слів “договору оренди” доповнити словами та знаками “, крім договору оренди державного або комунального майна.”;

4) частину першу статті 289 після слів “договором оренди” доповнити словами та знаками “, крім випадків, передбачених законом”.

4. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40 - 44, ст. 356; 2011 р., № 46, ст. 512):

1) частину п’яту статті 105 доповнити абзацом такого змісту:

“Положення цієї статті щодо встановлення строку заявлення кредиторами своїх вимог до юридичної особи, що припиняється, не застосовується у разі припинення державного комерційного підприємства в процесі його корпоратизації або перетворення в акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю у процесі приватизації відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.”;

2) статтю 258 доповнити частиною шостою в такій редакції:

“6. Позовна давність у шість років застосовується до вимог про визнання недійсним правочину, вчиненого суб’єктом господарювання державного сектора економіки.”;

3) статтю 261 після частини сьомої доповнити новою частиною у такій редакції:

“7¹. Перебіг позовної давності за вимогами покупців об’єктів приватизації про визнання недійсним правочину, вчиненого державним або комунальним підприємством, до моменту придбання покупцями єдиного майнового комплексу такого підприємства, окремого майна, що перебувало на його балансі, пакетів акцій (часток), починається від дня переходу до покупця права власності на об’єкт приватизації, пакет акцій відповідно до Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна”. ”;

4) частину другу статті 377 після слів “об’єктів державної” доповнить словами “та комунальної”;

5) частину першу статті 764 після слів “договору найму” доповнити словами та знаками “, крім договору оренди державного або комунального майна,”;

б) у статті 777:

у частині першій після слів “найму” доповнить словами та знаками “(оренди)”, після слів “на новий строк” доповнить словами та знаками “, крім випадків, передбачених законом”;

у частині другій після слів “на її придбання” доповнить словами та знаками “, крім випадків, передбачених законом”;

7) частину другу статті 793 викласти у такій редакції:

“Договір найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) строком на три роки і більше підлягає нотаріальному посвідченню, крім договору, предметом якого є майно державної або комунальної власності, який підлягає нотаріальному посвідченню у разі, якщо він укладений на строк більше ніж на п’ять років.”.

5. Пункт 11 частини першої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти у такій редакції:

“11. Не допускається вжиття заходів забезпечення позову, які полягають в (або мають наслідком) припиненні, відкладенні, зупиненні чи іншому втручанні у проведення конкурсу (у тому числі для залучення радників при приватизації), аукціону (у тому числі електронному аукціону), торгів, тендера чи інших публічних конкурсних процедур, що проводяться від імені держави (державного органу), територіальної громади (органу місцевого самоврядування) або за участю призначеного державним органом суб’єкта у складі комісії, що проводить конкурс, аукціон, торги, тендер чи іншу публічну конкурсну процедуру.”.

6. Частину шосту статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти у такій редакції:

“6. Не допускається вжиття заходів забезпечення позову, які полягають в (або мають наслідком) припиненні, відкладенні, зупиненні чи іншому втручанні у проведення конкурсу (у тому числі для залучення радників при приватизації), аукціону (у тому числі електронному аукціону), аукціону, торгів, тендера чи інших публічних конкурсних процедур, що проводяться від імені держави (державного органу), територіальної громади (органу місцевого самоврядування) або за участю призначеного державним органом суб'єкта у складі комісії, що проводить конкурс, аукціон, торги, тендер чи іншу публічну конкурсну процедуру.”.

7. Частину дванадцятую статті 137 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти у такій редакції:

“12. Не допускається вжиття заходів забезпечення позову, які полягають в (або мають наслідком) припиненні, відкладенні, зупиненні чи іншому втручанні у проведення конкурсу (у тому числі для залучення радників при приватизації), аукціону (у тому числі електронному аукціону), торгів, тендера чи інших публічних конкурсних процедур, що проводяться від імені держави (державного органу), територіальної громади (органу місцевого самоврядування) або за участю призначеного державним органом суб'єкта у складі комісії, що проводить конкурс, аукціон, торги, тендер чи іншу публічну конкурсну процедуру.

Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно (в тому числі майнові права або інші активи), щодо якого прийнято рішення про приватизацію на конкурентних засадах у формі електронних аукціонів у встановленому законом порядку.”.

8. У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74; Офіційний вісник України, 2019 р., № 84, ст. 2838):

1) у статті 5:

абзац третій частини третьої виключити;

перше речення абзацу третього частини десятої викласти у такій редакції:

“Боржник і кредитор шляхом внесення змін до затвердженого плану санації можуть змінити умови договору, передбаченого планом санації, зокрема, передбачити відстрочення чи розстрочення виконання, якщо така зміна не надає переваги кредитору порівняно з умовами плану санації.”;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною 12 такого змісту:

“12. Строк дії процедури санації боржника до відкриття провадження (проваджень) у справі про банкрутство не може перевищувати 12 місяців з дня затвердження судом відповідного плану санації.

Протягом дії цієї процедури не може бути порушено справу про банкрутство боржника за його заявою або за заявою будь-кого з кредиторів.

Протягом процедури санації боржника до відкриття провадження (проваджень) у справі про банкрутство діє мораторій на задоволення вимог кредиторів.”;

2) абзац третій частини першої статті 37 викласти в такій редакції:

“стосовно боржника відкрито процедуру санації до відкриття провадження (проваджень) у справі про банкрутство;”;

3) частину першу статті 65 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Звіт ліквідатора має бути схвалений комітетом кредиторів, власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника (для державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків).”;

4) доповнити новою статтею 95¹ такого змісту:

“Стаття 95¹. Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником

1. Якщо вартості майна боржника - юридичної особи, щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, або майно у боржника відсутнє, така юридична особа ліквідується в порядку, передбаченому цим Кодексом. У разі виявлення зазначених обставин ліквідатор (ліквідаційна комісія) зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство такої юридичної особи. За подання такої заяви сплата судового збору та авансування роботи ліквідатора не здійснюються.

Обов'язковою умовою звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство є дотримання боржником порядку ліквідації юридичної особи відповідно до законодавства України.

2. За результатами розгляду заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство юридичної особи, майна якої недостатньо для задоволення вимог кредиторів, або майно у боржника відсутнє, господарський суд визнає боржника, який ліквідується, банкрутом, відкриває ліквідаційну процедуру, призначає ліквідатором голову ліквідаційної комісії незалежно від наявності у нього статусу арбітражного керуючого. Вирішення питання щодо визнання боржника банкрутом здійснюється в судовому засіданні, що проводиться не пізніше чотирнадцяти днів після відкриття провадження у справі в загальному порядку, визначеному цим Кодексом.

3. Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника, який ліквідується, у порядку, визначеному цим Кодексом.

4. У разі якщо провадження у справі про банкрутство відкрито за заявою власника майна боржника (уповноваженої ним особи), яка подана до утворення ліквідаційної комісії (призначення ліквідатора), розгляд справи про банкрутство здійснюється без урахування особливостей, передбачених цією статтею.

5. Невиконання вимог, передбачених частиною першою цієї статті, є підставою для відмови у внесенні запису про ліквідацію юридичної особи до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

6. Власник майна боржника (уповноважена ним особа), керівник боржника, голова ліквідаційної комісії (ліквідатор), які допустили порушення вимог частини першої цієї статті, несуть солідарну відповідальність за незадоволення вимог кредиторів.

Питання порушення власником майна боржника (уповноваженою ним особою), керівником боржника, головою ліквідаційної комісії (ліквідатором) вимог частини першої цієї статті підлягає розгляду господарським судом під час проведення ліквідаційної процедури відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства. У разі виявлення такого порушення, про це зазначається в ухвалі господарського суду про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора банкрута, що є підставою для подальшого звернення кредиторів до власника майна боржника (уповноваженої ним особи), керівника боржника, голови ліквідаційної комісії (ліквідатора). ”;

5) у статті 96:

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Плани санації, переліки ліквідаційних мас та зміни і доповнення до них у справах про банкрутство державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, підлягають погодженню з органом, уповноваженим управляти державним майном. У разі відсутності такого погодження план санації затвердженню господарським судом не підлягає, а включене до переліку ліквідаційної маси майно банкрута не може бути реалізованим. ”;

у частині дев'ятій після слів “здійснюються господарським судом” доповнити словами та знаками “за участю органу, уповноваженого управляти державним майном,”;

доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

“14. Інші особливості банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків встановлюються законом та регулюють провадження у справах про банкрутство таких підприємств.”;

б) Прикінцеві та перехідні положення доповнити пунктами 4¹ – 4⁴ такого змісту:

“4¹. Справи про банкрутство боржників, якими є державні підприємства та/або господарські товариства, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких

прямо чи опосередковано належать державі, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, не порушуються до завершення приватизації.

4². Провадження у справах про банкрутство боржників, якими є державні підприємства та/або господарські товариства, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких прямо чи опосередковано належать державі, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, підлягає припиненню, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

Після припинення провадження у справі про банкрутство забороняється стягнення на підставі виконавчих та інших документів, що містять майнові вимоги, у тому числі на предмет застави, за якими стягнення здійснюється в судовому або в позасудовому порядку відповідно до законодавства, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від продажу майна боржника), перебування майна на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі звернення стягнення на заставлене майно та виконання рішень у немайнових спорах; не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення всіх вимог, зупиняється перебіг позовної давності, не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання, три проценти річних від простроченої суми тощо.

Зазначені дії не поширюються на задоволення вимог поточних кредиторів, на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, на відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян, на виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення.

4³. Справи про банкрутство боржників, якими є державні підприємства та/або господарські товариства, більше ніж 50 відсотків акцій (часток) яких прямо чи опосередковано належать державі, щодо яких прийнято рішення про завершення приватизації, не можуть порушуватися протягом одного року з дня завершення приватизації з підстав, які виникли до завершення приватизації.

4⁴. Справи про банкрутство боржників, які знаходяться на тимчасово окупованих територіях підлягають зупиненню до повного відновлення на таких територіях конституційного ладу України. ”.

9. У статті 36 Кодексу Законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

частину першу доповнити пунктом 7⁴ такого змісту:

“7⁴) з підстав, передбачених Законом України “Про приватизацію державного і комунального майна” в частині припинення дії трудового договору (контракту), укладеного з керівником суб'єкта державного сектору економіки;”;

частину третю після слів “трудового договору” доповнити словами та знаками “, крім випадків припинення дії трудового договору (контракту) з керівником суб’єкта господарювання державного сектору економіки відповідно до Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна””;

речення перше частини четвертої після слів “працівника продовжується” доповнити словами та знаками “, крім випадків припинення дії трудового договору (контракту) з керівником суб’єкта господарювання державного сектору економіки відповідно до Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна””.

10. Частину третю статті 55 Закону України “Про нотаріат” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2018 р., № 46, ст. 368) доповнити словами “, окрім посвідчення угод про продаж державного або комунального майна, укладених в процесі приватизації такого майна”.

11. У Законі України “Про оренду державного та комунального майна” (Голос України, 2019, № 248 (26.12.2019)):

1) у частині шостій статті 2:

доповнити абзац сьомий словами “та Законом України “Про особливості управління об’єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі”.”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Відносини користування державним майном, комунальним майном та майном, що належить Автономній Республіці Крим, для доступу до інфраструктури об’єкта доступу, крім будинків, будівель та споруд, для розміщення технічних засобів телекомунікацій операторами, провайдерами телекомунікацій регулюються Законом України “Про доступ до об’єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж”.”;

2) у статті 3:

у підпункті другому частини другої:

абзац вісімнадцятий після слів та знаків “та річкових портів,” доповнити словами та знаками “пірсів, берегоукріплювальних, берегозахисних споруд та інших видів причальних споруд,”;

абзац двадцятий після слів “гідротехнічні захисні споруди” доповнити словами “(крім гідротехнічних споруд рибогосподарської технологічної водойми)”;

частину третю викласти в такій редакції:

“Нерухоме та інше окреме індивідуально визначене майно із складу єдиного майнового комплексу, забороненого до оренди, та нерухоме майно зі складу об’єктів, визначених у пункті другому частини другої цієї статті, може бути об’єктом оренди, якщо воно не заборонене до оренди законами України,

не задіяне у процесі основного виробництва (для майна із складу єдиного майнового комплексу) та за висновком уповноваженого органу управління його оренда не порушить цілісності майнового комплексу або таке майно не задіяне у процесі основної діяльності.”;

3) у статті 6:

у частині другій:

у абзаці третьому слова “абзацом п’ятим” замінити словами “абзацами шостим – восьмим”;

у абзаці шостому слова “розпорядження майном” замінити словами “передачу в оренду майна”;

у частині шостій:

абзац перший викласти у такій редакції:

“Рішення про включення об’єктів державної власності до Переліку другого типу (крім випадків надання в оренду приміщень для розміщення державних закладів і установ, що утримуються за рахунок державного бюджету, Пенсійного фонду України та його органів приміщень для організації та проведення науково-практичних, культурних, мистецьких, громадських, суспільних та політичних заходів на строк, що не перевищує п’яти календарних днів протягом шести місяців та, що не перевищує 30 календарних днів протягом одного року щодо кожного орендаря, якщо балансоутримувачем є державне або комунальне підприємство, установа, організація, що здійснює діяльність з організації конгресів і торговельних виставок, а також щодо приміщень, які надаються суб’єктам виборчого процесу для проведення публічних заходів (зборів, дебатів, дискусій) під час та на період виборчої кампанії) приймається Фондом державного майна України згідно з Порядком передачі майна в оренду.”;

абзаци другий та третій виключити.

У зв’язку з цим абзаци четвертий – шостий вважати відповідно абзацами другим – четвертим;

у абзаці другому слова “фінансуються” замінити словами “утримуються”, після слів “протягом шести місяців” доповнити словами “та що не перевищує 30 календарних днів протягом одного року щодо кожного орендаря, якщо балансоутримувачем є державне або комунальне підприємство, установа, організація, що здійснює діяльність з організації конгресів і торговельних виставок”, після слів “органом місцевого самоврядування” доповнити словами “згідно з Порядком передачі майна в оренду”;

4) статтю 7 викласти у такій редакції:

“Стаття 7. Підстави для відмови у включенні майна до Переліків

1. Підставами для відмови у включенні майна до одного з Переліків або виключення майна із одного з Переліків є:

1) неможливість передачі відповідного майна в оренду згідно із частиною другою статті 3 цього Закону;

2) неможливість використання об'єкта за цільовим призначенням, яке заявлено потенційним орендарем, у разі якщо орендар не має права використовувати майно за будь-яким цільовим призначенням згідно з випадками і з урахуванням обмежень, встановлених Порядком передачі майна в оренду;

3) встановлена рішенням орендодавця невідповідність заявника вимогам, передбаченим статтею 15 цього Закону, або подання недостовірної чи неповної інформації щодо діяльності заявника, який звернувся із заявою про оренду об'єкта без проведення аукціону, або недоцільність включення майна до Переліку другого типу, визначена орендодавцем згідно з Порядком передачі майна в оренду;

4) скасування рішення про включення об'єкта до відповідного Переліку згідно з вимогами цього Закону.

2. Підставами для відмови у включенні майна до одного з Переліків або виключення майна із одного з Переліків може бути:

1) обґрунтовані власні потреби уповноваженого органу управління та/або балансоутримувача, або потреби іншої бюджетної установи, що розміщена в будівлі, споруді, їх окремій частині;

2) встановлена рішенням уповноваженого органу управління недоцільність передачі в оренду єдиного майнового комплексу державного або комунального підприємства;

3) наявність об'єкта в переліку об'єктів, що підлягають приватизації;

4) подання заяви лише щодо частини об'єкта, якщо відповідно до рішення балансоутримувача або орендодавця передача в оренду частини об'єкта видається недоцільною;

5) рішення щодо об'єкта про доцільність здійснення державно-приватного партнерства, у тому числі концесії.

3. У разі відмови у включенні майна до Переліку з причин, зазначених у пункті 2 частини першої і пункті 4 частини другої цієї статті, балансоутримувач повідомляє ініціатора оренди щодо підстав та причин такої відмови, та у випадку усунення ініціатором оренди таких підстав, подає клопотання про внесення об'єкта до Переліку відповідно до Порядку передачі майна в оренду.

4. Рішення про виключення майна з Переліків може бути прийнято не пізніше:

дня, що передує дню проведення аукціону, якщо майно включено до Переліку першого типу;

дня, що передує дню укладення договору оренди, якщо майно включено до Переліку другого типу.”;

5) у частині четвертій статті 8:

абзац третій доповнити словами та знаками “, крім випадків передачі для розміщення органів, установ і організацій, передбачених абзацами другим і четвертим частини першої статті 15 Закону”;

у абзаці четвертому слово “бажає” замінити словами “має право” доповнити абзац словами “без проведення аукціону”;

доповнити частину абзацом п’ятим такого змісту:

“об’єктом оренди є фасади та інші вертикальні поверхні будівель, споруд, приміщень, об’єктів незавершеного будівництва, дахи, горища та інші частини зазначених об’єктів, балансову вартість яких визначити неможливо.”;

б) у абзаці першому частини першої статті 10 слова “та затвердження висновку про вартість об’єкта оренди здійснюються” замінити словом “здійснюється”;

7) у статті 13:

абзац другий частини першої після слів та знаків “реєстраційних внесків,” доповнити словами та знаками “розмір, порядок та строки сплати авансового внеску та забезпечувального депозиту,”;

у підпункті 3 частини третьої:

абзац перший доповнити словами “та фізичних осіб-підприємців”;

абзац другий доповнити словами “та для фізичних осіб-підприємців”;

у абзаці четвертому після слів “про кінцевого бенефіціарного власника” доповнити словами та знаками “– юридичної особи”;

8) у статті 14:

у частині другій:

у абзаці першому цифру “30” замінити цифрою “10”, слова “відповідного Переліку” замінити словами “Переліку першого типу”;

у абзаці третьому слова та знаки “, Кабінету Міністрів України або уповноваженого ним органу (представницького органу місцевого самоврядування або визначеного ним органу, якщо єдиний майновий комплекс перебуває у комунальній власності)” замінити словами та знаками “або представницького органу місцевого самоврядування або визначеного ним органу, якщо єдиний майновий комплекс перебуває у комунальній власності”;

у абзаці другому частини третьої слова “та вносить це рішення на розгляд Кабінету Міністрів України” виключити;

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Включення єдиних майнових комплексів здійснюється до Переліку першого типу. Фонд державного майна України або представницький орган місцевого самоврядування приймає рішення про включення до Переліку першого типу і затверджує додаткові умови оренди у разі необхідності.”;

у частині п'ятій слова “Кабінетом Міністрів України” замінити словами “Фондом державного майна України”, слова “про передачу в оренду” замінити словами “про включення до Переліку першого типу”, доповнити частину словами та знаками “, з урахуванням вимог частини третьої статті 20 Закону”;

9) у статті 15:

у частині першій:

у абзаці другому слова “діяльність яких фінансується” замінити словами “які утримуються”;

доповнити частину новими абзацами у такій редакції:

“переможці аукціонів з продажу єдиних майнових комплексів державних підприємств морських портів, умови продажу яких передбачають оренду причалів, що технологічно забезпечують завершений цикл надання послуг, в порядку, передбаченому Законом України “Про морські порти України”, – відносно оренди таких причалів;

акціонерні товариства, утворені у процесі реорганізації на базі цехів, виробництв, дільниць, інших підрозділів державних підприємств - морських портів, в порядку, передбаченому Законом України “Про морські порти України”, – відносно оренди причалів, що технологічно забезпечують завершений цикл надання послуг;

переможці процедури закупівлі відповідно до Закону України “Про публічні закупівлі”, для здійснення діяльності в орендованих приміщеннях, які перебувають на балансі замовника, якщо умовами процедури закупівлі передбачено, що послуга (робота) повинна надаватися (виконуватися) із використанням приміщень замовника – на строк, необхідний для виконання договору про закупівлю;

Національний банк та уповноважені ним у встановленому законодавством порядку банки, в яких держава володіє часткою статутного капіталу в розмірі понад 75 відсотків, які орендують майно, що було закріплене на праві господарського відання за Національним банком і передане до сфери управління інших державних органів або у комунальну власність або закріплене на праві господарського відання за Національним банком, з цільовим функціональним призначенням для зберігання запасів готівки Національного банку та проведення технологічних процесів щодо забезпечення готівкового обігу.”;

доповнити частину другу новими абзацами у такій редакції:

“державні та комунальні телерадіоорганізації, редакції періодичних видань, заснованих об'єднаннями громадян, державними науково-дослідними установами, навчальними закладами, трудовими і журналістськими колективами, органами виконавчої влади, а також реформовані друковані засоби масової інформації та редакції відповідно до Закону України “Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації”;

заклади охорони здоров'я державної та комунальної власності, в тому числі ті, які діють у формі казенних та комунальних некомерційних підприємств.”;

абзац перший частини третьої після слів “без проведення аукціону” доповнити словами та знаками “(крім тих, що отримали в оренду причали без проведення аукціону відповідно до абзаців шостого та сьомого частини першої цієї статті)”;

перше речення частини четвертої після слів “цієї статті” доповнити словами та знаками “(крім релігійних організацій для забезпечення проведення релігійних обрядів та церемоній)”;

частину четверту доповнити новим реченням такого змісту:

“Рішення за результатами розгляду такого звернення приймається відповідно до Порядку передачі майна в оренду.”;

у абзаці другому частини дев'ятої слово “першою” замінити на слово “другою”;

10) у статті 16:

друге речення абзацу п'ятого частини першої виключити;

доповнити статтю частиною сьомою такого змісту:

“7. У разі реорганізації орендаря (крім виділу з юридичної особи - орендаря - іншої юридичної особи, якій передаються права і обов'язки за договором оренди), договір оренди зберігає чинність для відповідного правонаступника юридичної особи - орендаря.

У разі виділу з юридичної особи - орендаря окремої юридичної особи перехід до такої особи прав і обов'язків, передбачених договором оренди, можливий лише за згодою орендодавця.”;

11) статтю 17 доповнити частиною сьомою такого змісту:

“7. Порядок списання безнадійної заборгованості з орендної плати перед державним бюджетом для об'єктів, що перебувають у державній власності, визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок списання безнадійної заборгованості з орендної плати перед місцевим бюджетом для об'єктів, що перебувають у комунальній власності, визначається відповідним представницьким органом місцевого самоврядування.”;

12) у статті 18:

у частині третій:

абзац перший після слів та знаків “вони були укладені,” доповнити словами та знаками “або на строк до п'яти років у випадках, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті,”;

доповнити частину абзацом другим такого змісту:

“У разі неподання заяви про продовження договору оренди у вказаний строк, орендодавець не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії договору оренди повідомляє орендаря про припинення договору оренди на підставі закінчення строку, на який його було укладено.”;

у частині п'ятій:

абзац перший після слів “від орендаря” доповнити словами та знаками “(60 календарних днів, якщо об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс)”;

доповнити частину абзацом третім такого змісту:

“У разі коли орендодавець не прийняв одне із таких рішень за 30 днів до завершення строку дії договору оренди, рішення про продовження договору оренди вважається прийнятим орендодавцем, окрім випадків продовження договорів, передбачених абзацами четвертим та п'ятим частини другої цієї статті.”;

частину шосту доповнити абзацами шостим – сьомим такого змісту:

“Для продовження договору оренди єдиного майнового комплексу орендодавець, після отримання заяви орендаря, здійснює перевірку виконання умов договору оренди та використання майна, переданого в оренду у складі єдиного майнового комплексу, за результатами якої складає довідку.

Вимоги до порядку проведення такої перевірки, права і обов'язки сторін у зв'язку із такою перевіркою, а також вимоги до довідки орендодавця встановлюються Фондом державного майна України.”;

абзац третій частини сьомої викласти у такій редакції:

“на рівні місячної орендної плати місяця, що передує даті прийняття орендодавцем рішення про продовження договору, якщо такий договір було укладено на аукціоні або конкурсі, або якщо такий договір укладено з органами, установами, організаціями, передбаченими абзацами другим і четвертим частини першої статті 15 Закону;”;

після частини восьмої доповнити статтю новими частинами такого змісту:

“8¹. Орендар, який має намір продовжити договір оренди нерухомого майна, що підлягає продовженню за результатами проведення аукціону, зобов'язаний забезпечити доступ до об'єкта оренди потенційних орендарів в порядку, затвердженому Фондом державного майна України.

Орендар, який має намір продовжити договір оренди єдиного майнового комплексу, що підлягає продовженню за результатами проведення аукціону, зобов'язаний:

розкрити інформацію про об'єкт оренди шляхом подання орендодавцю, одночасно із заявою про продовження договору оренди, копій документів, передбачених Порядком передачі майна в оренду, та забезпечити доступ до об'єкта оренди потенційних орендарів у супроводі представника орендодавця згідно із процедурою, визначеною Фондом державного майна України;

подати орендодавцю, одночасно із заявою про проведення договору оренди, письмове запевнення про те, що інформація, розкрита орендарем відповідно до вимог Порядку передачі майна в оренду, є повною і достовірною станом на дату заяви про продовження договору оренди, і про те, що орендар зобов'язується відшкодувати шкоду, завдану новому орендарю через порушення орендарем його зобов'язання з достовірного і повного розкриття інформації про об'єкт оренди.

Орендар, який бажає отримати компенсацію вартості здійснених ним невід'ємних поліпшень разом із заявою подає документи, що підтверджують його право на таку компенсацію, передбачені Порядком передачі майна в оренду.

8². Орендна плата за договором, який продовжується на аукціоні, встановлюється на рівні останньої місячної орендної плати, встановленої договором, що продовжується.”;

частину дев'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

“Відсутність одного з таких рішень впродовж 30 днів після завершення строку договору оренди вважається прийняттям рішення про оголошення аукціону, за результатами якого чинний договір оренди може бути продовжений з існуючим орендарем або укладений з новим орендарем.”

у частині одинадцятій слова “цього Закону” замінити словами “цієї статті”;

доповнити статтю новою частиною такого змісту:

“12. Якщо орендар за рахунок власних коштів здійснив невід'ємні поліпшення орендованого майна за згодою уповноваженого органу, значеного статтею 21 цього Закону (або за згодою уповноважених органів, передбачених нормативно - правовими актами, що діяли до введення в дію цього Закону, та договором оренди, якщо такі поліпшення були здійснені до введення в дію цього Закону), та якщо переможцем аукціону на продовження договору оренди визнана інша особа, орендар має право на компенсацію вартості невід'ємних поліпшень з урахуванням обмежень та згідно з Порядком передачі майна в оренду.”;

13) у частині першій статті 19:

абзац третій доповнити словами “та орендодавцю не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії договору”;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

“якщо орендар, який бажає продовжити договір оренди майна, у визначений цим Законом строк, не надав заяву про продовження договору оренди та у випадках, передбачених цим Законом, звіт про оцінку об'єкта оренди;”;

у абзаці шостому після слів “довідки балансоутримувача” доповнити словами “або орендодавця”;

доповнити частину абзацом сьомим такого змісту:

“якщо орендар подав орендодавцю недостовірну та/або неповну інформацію про об’єкт оренди відповідно до абзацу третього частини 8¹ статті 18 цього Закону.”;

14) у статті 20:

частини третю та четверту викласти у такій редакції:

“3. В оголошенні про передачу в оренду єдиного майнового комплексу обов’язково зазначається, чи підлягає юридична особа, на балансі якої перебуває єдиний майновий комплекс, припиненню у зв’язку з передачею єдиного майнового комплексу в оренду. Якщо така юридична особа не припиняється і має право постійного користування або оренди земельної ділянки, в оголошенні зазначається, що орендар зобов’язаний компенсувати державному підприємству, на балансі якого перебуває єдиний майновий комплекс, витрати на сплату земельного податку (плати за землю) і на адміністрування такої сплати.

У разі якщо в оголошенні зазначено, що юридична особа підлягає припиненню, таке припинення здійснюється шляхом реорганізації через приєднання юридичної особи до орендаря.

Якщо предметом оренди є структурний підрозділ юридичної особи такий структурний підрозділ виділяється з підприємства з наступним приєднанням до орендаря.

4. Приєднання здійснюється за рішенням органу управління майном державного підприємства.”;

частину п’яту після слів “до договору оренди” доповнити словами та знаками “(крім прав користування або оренди земельної ділянки, якщо підприємство є землекористувачем і не припиняється відповідно до частини третьої цієї статті)”;

15) статтю 21 викласти у такій редакції:

“Стаття 21. Здійснення поліпшень та ремонту майна, переданого в оренду

1. Орендар державного або комунального майна має право за наявності передбачених цією статтею умов здійснювати на орендованому майні один або декілька з таких видів будівельних робіт:

поточний та/або капітальний ремонт, реконструкцію, реставрацію орендованого майна за рахунок власних коштів;

капітальний ремонт, реконструкцію, реставрацію орендованого майна із правом на зарахування частини витрат, понесених на здійснення таких робіт, в рахунок орендної плати (право на орендні канікули);

невід’ємні поліпшення (капітальний ремонт, реконструкція, реставрація) орендованого майна із правом на отримання компенсації витрат на здійснення таких поліпшень.

2. Згоду на поточний та/або капітальний ремонт, реконструкцію, реставрацію орендованого майна за рахунок власних коштів орендаря надає балансоутримувач такого майна (орендодавець, якщо орендованим майном є єдиний майновий комплекс) протягом 10 робочих днів з моменту отримання балансоутримувачем (орендодавцем) звернення орендаря.

Згода балансоутримувача надається з урахуванням законодавства, статуту або положення балансоутримувача про погодження уповноваженим органом управління, до сфери управління якого належить балансоутримувач.

3. Рішення про надання згоди на здійснення капітального ремонту, реконструкції, реставрації, що дає право на зарахування витрат орендаря в рахунок орендної плати (право на орендні канікули) приймається:

балансоутримувачем, якщо таке зарахування здійснюється лише у межах тієї частини орендної плати, що спрямовується балансоутримувачу;

орендодавцем за умови наявності письмової згоди балансоутримувача, якщо таке зарахування також здійснюється в рахунок частини орендної плати, що спрямовується до відповідного бюджету.

Рішення балансоутримувача приймається з урахуванням законодавства, статуту або положення балансоутримувача про погодження уповноваженим органом управління, до сфери управління якого належить балансоутримувач.

Якщо орендоване майно є єдиним майновим комплексом, таке рішення приймається орендодавцем.

Рішення про надання згоди на здійснення капітального ремонту, реконструкції, реставрації, що дає право на зарахування витрат орендаря в рахунок орендної плати (право на орендні канікули) приймається один раз протягом строку оренди протягом 15 робочих днів з моменту отримання звернення орендаря. Кількість місяців орендної плати, в рахунок якої може бути здійснене таке зарахування (тривалість орендних канікул) встановлюється Порядком передачі майна в оренду.

Згода на здійснення капітального ремонту, реконструкції, реставрації, що дає право на зарахування витрат орендаря в рахунок орендної плати (право на орендні канікули), не надається, якщо орендоване майно перебуває в задовільному стані або може бути приведене у стан, в якому воно може бути використане орендарем із забезпеченням максимально можливої ефективності такого використання шляхом здійснення поточного ремонту.

4. Орендар може звернутися з клопотанням про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого майна (капітального ремонту, реконструкції, реставрації) із правом на отримання компенсації витрат на здійснення таких поліпшень (далі - невід'ємні поліпшення), якщо за розрахунками орендаря, підтвердженими експертним висновком, його прогнозовані витрати на виконання таких робіт становитимуть не менш як 25 відсотків ринкової вартості об'єкта оренди, визначеної суб'єктом оціночної діяльності, з урахуванням обмежень та згідно з Порядком передачі майна в оренду.

Рішення про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень державного майна, приймає орендодавець за наявності письмової згоди балансоутримувача в порядку, встановленому Фондом державного майна України.

Згода балансоутримувача надається з урахуванням законодавства, статуту або положення балансоутримувача про погодження уповноваженим органом управління, до сфери управління якого належить балансоутримувач.

Якщо орендоване майно є єдиним майновим комплексом, таке рішення приймається орендодавцем.

Рішення про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень комунального майна приймає представницький орган місцевого самоврядування чи визначені ним органи в порядку, встановленому відповідним представницьким органом місцевого самоврядування.

Орендар не має права на зарахування його витрат, понесених на здійснення невід'ємних поліпшень, в рахунок орендної плати згідно частини третьої цієї статті.

Згода на здійснення невід'ємних поліпшень не надається, якщо орендоване майно перебуває в задовільному стані або може бути приведене у стан, в якому воно може бути використане орендарем, шляхом здійснення поточного ремонту.

5. Порядком передачі майна в оренду встановлюються вимоги до документів, які подаються орендарем разом із зверненням про надання згоди на здійснення передбаченого цією статтею виду будівельних робіт орендованого майна, крім невід'ємних поліпшень, а також особливості надання такої згоди для певних типів орендованого майна.

Вимоги до документів, які подаються орендарем разом із зверненням про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень встановлюються Фондом державного майна України.

6. Рішення, які орендодавець (балансоутримувач) приймає на підставі цієї статті, підлягають оприлюдненню в електронній торговій системі згідно з Порядком передачі майна в оренду.”;

16) частину першу статті 22 після слів та знаків “проведення аукціону (конкурсу)” доповнити словами та знаками “(крім причалів, отриманих в оренду без проведення аукціону відповідно до абзаців шостого та сьомого частини першої статті 15 цього Закону)”;

17) у абзаці восьмому частини першої статті 24 слова “або значне пошкодження об'єкту оренди” виключити;

18) у частини третій статті 25:

абзац другий викласти у такій редакції:

“Якщо орендар за рахунок власних коштів здійснив невід'ємні поліпшення орендованого майна за згодою уповноваженого органу,

визначеного статтею 21 цього Закону (або за згодою уповноважених органів, передбачених нормативно - правовими актами, що діяли до введення в дію цього Закону, та договором оренди, якщо такі поліпшення були здійснені до введення в дію цього Закону), орендар має право на компенсацію своїх витрат у межах збільшення в результаті цих поліпшень вартості орендованого майна, в тому числі, у випадку дострокового припинення договору оренди (крім випадків, коли таке дострокове припинення відбулось за ініціативи орендодавця з огляду на порушення орендарем умов договору) з урахуванням обмежень та згідно з Порядком передачі майна в оренду, якщо інше не визначено договором оренди.”;

у абзаці четвертому слова “або його значного пошкодження” виключити;

19) у “Прикінцевих та перехідних положеннях”:

у підпункті 1 пункту 1 слова та цифри “1 жовтня 2020 року” замінити словами та цифрами “моменту визначення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері реалізації майна (майнових прав, інших активів) або прав на нього на конкурентних засадах у формі аукціонів, у тому числі електронних аукціонів, та здійснює контроль за її реалізацією, появи відповідної технічної можливості в ЕТС, але не пізніше 1 грудня 2020 року”;

абзац четвертий пункту 2 доповнити новим реченням такого змісту:

“Не допускається внесення змін до договорів оренди, укладених до набрання чинності цим Законом в частині зміни строку оренди та зменшення суми орендної плати, протягом строку дії таких договорів, крім випадків, визначених законодавством.”;

пункт 4 після слів “з дня введення в дію цього Закону” доповнити словами та знаками “(1 лютого 2020 року)”;

пункт 6 після слів “з дня введення в дію цього Закону” доповнити словами та знаками “(1 лютого 2020 року)”;

12. Частину першу статті 7 Закону України “Про передачу об’єктів права державної та комунальної власності” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; 2013 р., № 8, ст. 76, № 41, ст. 550; 2015 р., № 45, ст. 404) після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“акції (частки), що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, які використовують у своїй основній діяльності об’єкти, зазначені в абзацах сьомому, восьмому, десятому та одинадцятому частини першої цієї статті, можуть передаватися безоплатно за умови взяття органами місцевого самоврядування зобов’язання не відчужувати їх в приватну власність.”.

У зв’язку з цим абзац п’ятнадцятий вважати абзацом шістнадцятим.

13. У Законі України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20; 2004 р., № 19, ст. 252; 2013 р., № 48, ст. 682; 2016 р., № 4, ст. 44):

- 1) частину другу статті 36 виключити;
- 2) пункт 6 частини першої статті 39 виключити.

У зв'язку з цим пункти сьомий – десятий вважати пунктами шостим – дев'ятим.

14. Абзац четвертий частини третьої статті 9 Закону України “Про іпотеку” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313; 2006 р., № 16, ст. 134) доповнити словами “, крім випадків продажу шляхом приватизації предметів іпотеки державної та комунальної власності”.

15. У Законі України “Про управління об’єктами державної власності” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456; 2012 р., № 40, ст. 480; 2016 р., № 28, ст. 533):

1) підпункт “о” пункту 18 частини другої статті 5 викласти в такій редакції:

“о) перетворення державних підприємств у державні акціонерні товариства, 100 відсотків акцій яких належать державі, та товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків часток у статутному капіталі яких належать державі;”;

2) у частині першій статті 6:

пункти 16, 16¹ після слів “100 відсотків акцій яких належать державі,” доповнити словами “та у товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків часток у статутному капіталі яких належать державі;”;

у пункті 30 після слів “надають орендодавцям” доповнити словами та знаками “(балансоутримувачам)”;

3) у статті 11:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

“Державне акціонерне товариство, утворене у процесі перетворення державного підприємства, 100 відсотків акцій якого належать державі, або товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків часток у статутному капіталі якого належать державі, не має права безоплатно передавати закріплене за ним майно іншим юридичним особам чи громадянам, крім випадків, передбачених законом. Відчужувати майно, що належить до основних фондів, державне акціонерне товариство або державне товариство з обмеженою відповідальністю має право лише за попередньою згодою органу, який здійснює управління корпоративними правами держави, і лише на конкурентних засадах, якщо інше не встановлено законом. Розпоряджатися в інший спосіб майном, що належить до основних фондів, державне акціонерне товариство, державне товариство з обмеженою відповідальністю має право лише у межах повноважень та у спосіб, що передбачені законом.”;

абзац перший частини дев'ятої доповнити словами та знаками “, крім випадків, передбачених абзацом другим частини третьої статті 4 Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна””;

4) частину другу статті 11² доповнити абзацом такого змісту:

“Положення абзацу першого цієї частини не поширюється на державні унітарні підприємства та господарські товариства, що належать до сфери управління Фонду державного майна України.”;

5) частину другу статті 17 після слів “її повноту” доповнити словами “і подання розпоряднику Єдиного реєстру об’єктів державної власності відомостей, зазначених у пункті 23 частини першої статті 6 цього Закону,”.

16. У Законі України “Про акціонерні товариства” (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., №№ 50 - 51, ст. 384; 2011 р., № 35, ст. 344; 2015 р., № 25, ст. 188; 2018 р., № 6-7, ст. 38):

1) статтю 7 доповнити частиною десятою такого змісту:

“10. У випадку продажу акцій акціонерних товариств, що належать державі або територіальній громаді, положення цієї статті застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про приватизацію державного і комунального майна”.”;

2) статтю 42 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

“11. Незалежно від положень установчих документів, рішення загальних зборів акціонерних товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій належить державі, щодо яких прийнято рішення про приватизацію або акції яких не були продані в процесі приватизації, з питань, передбачених пунктами 2, 4, 23 частини другої статті 33 цього Закону, приймаються простою більшістю голосів акціонерів від їх загальної кількості.”;

3) частину третю статті 53 доповнити абзацом такого змісту:

“Положення абзацу першого цієї частини не поширюється на господарські товариства, що належать до сфери управління Фонду державного майна України, в частині обрання незалежних директорів.”;

4) статтю 68 доповнити частиною п’ятою такого змісту:

“5. Дія цієї статті не поширюється на акціонерні товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій належить державі, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.”.

17. У Законі України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із змінами):

1) у частині першій статті 1 пункт 8 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Фонд державного майна України – у разі подання документів для державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, зокрема змін до установчих документів юридичної особи, щодо якої прийнято рішення про приватизацію та передано до сфери управління державного органу приватизації;”.

У зв’язку з цим абзаци одинадцятий - сімнадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим - вісімнадцятим;

2) частину другу статті 4 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Державна реєстрація змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі, зокрема змін до установчих документів юридичної особи, щодо якої прийнято рішення про приватизацію та передано до сфери управління державного органу приватизації, здійснюється за місцезнаходженням центрального апарату Фонду державного майна України.”;

3) абзац перший частини чотирнадцятої статті 17 після слів “вимог кредиторів” доповнити словами “(крім випадків державної реєстрації припинення державних підприємств у разі корпоратизації або перетворення в процесі приватизації відповідно до закону)”.

18. У Законі України “Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542):

1) пункт 12 частини першої статті 34 викласти у такій редакції:

“12) включення державних чи комунальних підприємств або пакетів акцій (часток) господарських товариств, які належать державі або територіальній громаді, до переліку об’єктів малої або великої приватизації, що підлягають приватизації;”;

2) у частині другій статті 56:

перше речення абзацу четвертого після слів “право користування майном” доповнити словами “(крім державного та комунального майна, включеного до переліків об’єктів приватизації)”;

доповнити абзацом п’ятим такого змісту:

“Наявність арешту, заборон та інших обтяжень державного та комунального майна не перешкоджає продажу такого майна шляхом приватизації та подальшій державній реєстрації прав на таке майно.”.

19. У Законі України “Про приватизацію державного і комунального майна” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68; 2019 р., № 46, ст. 302):

1) у частині першій статті 1:

пункт 8 виключити;

пункт 12 викласти в такій редакції:

“12) електронна торгова система (ЕТС) – дворівнева інформаційно-телекомунікаційна система, що включає центральну базу даних та електронні майданчики, які взаємодіють з центральною базою даних через інтерфейс програмування додатків такої центральної бази даних. ЕТС забезпечує можливість створення, розміщення, оприлюднення та обміну інформацією і документами в електронному вигляді, необхідними для проведення аукціону в електронній формі”;

у пункті 14 слова “що оформлюється наказом відповідного органу приватизації” замінити словами “здійснений відповідно до вимог цього Закону, що оформлюється рішенням відповідного органу приватизації;”;

після пункту 17 доповнити пунктом 17¹ такого змісту:

“17¹) комісія з розгляду скарг, підготовки пропозицій та відбору операторів електронних майданчиків – постійно діючий колегіальний орган, що утворюється з метою відбору операторів електронних майданчиків, розгляду скарг та пропозицій стосовно організації і проведення аукціонів, у тому числі електронних аукціонів (відкритих торгів (аукціонів), та прийняття рішень за результатами розгляду таких скарг та пропозицій, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері реалізації майна (майнових прав, інших активів) або прав на нього на конкурентних засадах у формі аукціонів, у тому числі електронних аукціонів, та здійснює контроль за її реалізацією;”;

пункт 19 викласти в такій редакції:

“19) організатор аукціону – Фонд державного майна України, органи приватизації в Автономній Республіці Крим, органи приватизації територіальних громад;”;

у пункті 20 слова “його регіональні відділення та представництва у районах і містах,” виключити;

у пункті 21 слова “або рішенням органу місцевого самоврядування” виключити;

після пункту 24 доповнити пунктом 24¹ такого змісту:

“24¹) публічна пропозиція акцій – спосіб приватизації, який передбачає пропозицію (оферту), звернену до невизначеного кола осіб, про придбання акцій, які належать державі або територіальній громаді, за ціною та на умовах, визначених такою пропозицією, у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України;”;

пункт 26 викласти в такій редакції:

“26) рішення про приватизацію об’єкта великої приватизації державної власності – рішення, що приймається органами приватизації щодо кожного об’єкта великої приватизації державної власності;”;

після пункту 26 доповнити пунктом 26¹ такого змісту:

“26¹) рішення про приватизацію об’єкта малої приватизації державної та комунальної власності, а також рішення про приватизацію об’єкта великої приватизації комунальної власності – рішення про включення об’єкта приватизації до переліку об’єктів, що підлягають приватизації;”;

пункт 28 викласти в такій редакції:

“28) центральна база даних – сукупність технічних та програмних засобів у складі інтерфейсів програмування додатків, модулів аукціонів, допоміжних програмних сервісів та баз даних, що забезпечують можливість проведення процедури аукціону в електронній формі та гарантують рівний доступ до інформації учасникам аукціону в електронній формі. Поточна версія програмного коду всіх складових центральної бази даних є відкритою та загальнодоступною;”;

2) у частині третій статті 3 після слів “належних державі” доповнити словами “та територіальній громаді”, цифри та знаки “65, 65¹, 65², 65³,” виключити ;

3) у статті 4:

у частині другій:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“підприємства з виготовлення та ремонту всіх видів зброї, що перебуває на озброєнні Збройних Сил України, інших утворених відповідно до закону військових формувань, Служби безпеки України;”.

У зв’язку з цим абзаци третій – сорок п’ятий вважати відповідно абзацами четвертим – сорок шостим;

у абзаці дванадцятому слова “об’єкти архітектури, меморіальні комплекси, заповідники, парки загальнонаціонального значення” замінити словами “об’єкти загальнонаціонального значення, зокрема об’єкти архітектури, меморіальні комплекси, заповідники, парки”;

у частині третій:

абзац перший після слів “майно державних” доповнити словами “та комунальних”, після слів “що підлягають приватизації” доповнити словами та знаками “або відчуженню відповідно до порядку, передбаченому частиною шостою статті 141 Господарського кодексу України”;

абзац другий після слів “балансах державних” доповнити словами “та комунальних”;

4) у статті 5:

пункт 5 частини другої після слів “пакети акцій акціонерного товариства” доповнити словами “або частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю”, після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”;

частину третю після слів “комплекси державних” доповнити словами “та комунальних”, після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”;

5) частину першу статті 6 викласти в такій редакції:

“1. Суб’єктами приватизації є:

державний орган приватизації;

органи приватизації в Автономній Республіці Крим;

представницькі органи місцевого самоврядування та уповноважені ними органи (органи приватизації територіальної громади);

покупці.”;

б) у статті 7:

назву, частини першу, другу викласти в такій редакції:

“Стаття 7. Повноваження органів приватизації у сфері приватизації”;

“1. Фонд державного майна України є державним органом приватизації, що здійснює державну політику у сфері приватизації та діє на підставі Закону України “Про Фонд державного майна України”, цього Закону, інших актів законодавства.

2. Державний орган приватизації у межах своєї компетенції здійснює такі основні повноваження:

затверджує переліки об’єктів малої приватизації, що підлягають приватизації, а також включає/виключає об’єкти приватизації з затверджених переліків у визначеному державним органом приватизації порядку;

класифікує об’єкти приватизації відповідно до цього Закону;

приймає рішення про приватизацію об’єктів державної власності у випадках, установлених законодавством;

змінює у процесі приватизації організаційну форму підприємств, що перебувають у державній власності;

здійснює повноваження власника державного майна, у тому числі корпоративних прав, у процесі приватизації;

представляє відповідно до міжнародних договорів України з питань міждержавних майнових відносин інтереси держави з питань визнання прав і регулювання відносин власності та використання державного майна, визначає право власності держави на розташоване на території України майно, майнові права та інші активи підприємств, установ та організацій колишнього союзного підпорядкування, які під час утворення господарських товариств передаються до їх статутних капіталів;

здійснює управління об’єктами державної власності, зокрема державними підприємствами та корпоративними правами держави у статутних капіталах господарських товариств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію та

затверджено план розміщення акцій товариств, утворених у процесі перетворення (у тому числі шляхом корпоратизації) державних підприємств, що належать до сфери управління Фонду державного майна України, а також товариств, утворених за участю Фонду державного майна України;

продає майно, що перебуває у державній власності, у процесі його приватизації, а також акції (частки), що належать державі у майні господарських товариств;

утворює постійно діючі колегіальні та інші органи, яким за рішенням Фонду державного майна України може бути делеговано частину повноважень державного органу приватизації, та затверджує положення про них;

затверджує плани розміщення акцій акціонерних товариств у процесі приватизації;

укладає договори на проведення оцінки об'єктів приватизації у випадках, передбачених законодавством;

укладає договори з радниками, які беруть на себе зобов'язання щодо надання послуг у процесі приватизації об'єктів державної власності, у тому числі пошуку потенційних покупців об'єктів приватизації, з визначенням стартової ціни об'єктів великої приватизації;

укладає договори з іншими уповноваженими особами щодо проведення аукціонів з продажу об'єктів приватизації;

організовує збір та розкриття потенційним покупцям інформації про об'єкт приватизації;

укладає з потенційними покупцями об'єктів приватизації договір про конфіденційність інформації про об'єкт приватизації, складеного на підставі примірного договору про конфіденційність інформації про об'єкт приватизації, затвердженого Фондом державного майна України;

укладає договори про розроблення документації із землеустрою у випадках, передбачених законодавством;

укладає у випадках, передбачених законодавством, угоди щодо проведення екологічного аудиту об'єктів приватизації;

залучає суб'єктів господарювання для організації та/або проведення електронних аукціонів;

залучає суб'єктів господарювання для підготовки об'єктів малої приватизації до приватизації та продажу, для організації та/або проведення електронних аукціонів;

виступає з боку держави засновником підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності;

укладає з покупцями об'єктів приватизації договори купівлі-продажу, складених на підставі примірного договору купівлі-продажу, затвердженого Фондом державного майна України;

контролює виконання умов договорів купівлі-продажу державного майна;
здійснює захист майнових прав державних підприємств, а також корпоративних прав держави на території України, що належать до сфери управління Фонду державного майна України;

виребовує у суб'єктів господарювання державного сектору економіки, органів державної влади та уповноважених органів управління інформацію щодо податкової та фінансової звітності відповідних суб'єктів господарювання, відомості щодо стану заборгованості зі сплати платежів та зборів до державного бюджету, заборгованості зі сплати заробітної плати, інформацію про зареєстровані права та їх обтяження щодо об'єктів державної власності, укладені договори користування об'єктами державної власності, дані щодо інвентаризації, відомості щодо перевірок контролюючими органами та їх результатів та іншу інформацію та відомості, необхідні для цілей приватизації об'єктів державної власності. Суб'єкти господарювання, органи державної влади та уповноважені органи управління зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня отримання запиту надати державному органу приватизації запитувану інформацію та відомості або повідомити в той самий строк про неможливість їх надання з обґрунтуванням причин;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом, іншими актами законодавства.”;

7) у частині другій статті 8:

пункт 3 виключити;

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) працівники органу приватизації, органів приватизації в Автономній Республіці Крим, органів приватизації територіальних громад, організаторів аукціону;”;

у пункті 5 слова та знаки “з непрозорою структурою власності (бенефіціарні власники яких не розкриті на 100 відсотків)” виключити;

пункт 12 виключити;

8) у статті 10:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Порядок приватизації державного і комунального майна передбачає:

формування та затвердження переліків об'єктів, що підлягають приватизації;

опублікування переліку об'єктів, що підлягають приватизації, та змін до нього в ЕТС та на офіційному вебсайті Фонду державного майна України, або офіційному вебсайті органів приватизації в Автономній Республіці Крим, або офіційних сайтах місцевих рад;

прийняття та опублікування рішення про приватизацію у випадках, передбачених Законом;

проведення інвентаризації та оцінки відповідно до законодавства;

проведення у випадках, передбачених законом, аудиту, екологічного аудиту об'єкта приватизації;

перетворення державного або комунального підприємства в господарське товариство у процесі приватизації у випадках, передбачених цим Законом;

затвердження плану розміщення акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації, у передбачених цим Законом випадках, та його виконання;

затвердження у випадках, передбачених цим Законом, умов продажу об'єктів приватизації;

опублікування інформації про умови продажу, в тому числі стартову ціну об'єкта приватизації та іншої інформації, визначеної органом приватизації або законодавством;

проведення аукціону, здійснення публічної пропозиції акцій, укладення договору купівлі-продажу;

укладення договору купівлі-продажу в разі приватизації об'єкта шляхом викупу;

опублікування інформації про результати приватизації. ”;

у частині другій слово “наказом” замінити словом “ рішенням”

9) у статті 11:

частину першу доповнити абзацом другим у такій редакції:

“Приватизацію єдиних майнових комплексів державних підприємств та господарських товариств 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі, окремого майна (будівель, споруд, нежитлових приміщень) таких підприємств та товариств, що перебувають у податковій заставі, може ініціювати контролюючий орган шляхом направлення державному органу приватизації подання про необхідність реалізації таких об'єктів, відповідно до Податкового кодексу України.”

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Рішення про включення об'єкта комунальної власності до переліку об'єктів комунальної власності, що підлягають приватизації, приймається представницьким органом місцевого самоврядування індивідуально по кожному об'єкту.”;

частини п'яту – восьму викласти в такій редакції:

“5. Уповноважені органи управління державним майном або корпоративними правами, управління яких вони здійснюють, за результатами аналізу господарської діяльності суб'єктів господарювання, а також у випадку якщо борги суб'єкта господарювання за даними останньої річної фінансової звітності, включаючи кредиторську заборгованість, заборгованість за розрахунками з бюджетом, заборгованість за розрахунками з оплати праці

сумарно перевищують 50 відсотків вартості чистих активів підприємства, зобов'язані подавати щороку до 1 жовтня державному органу приватизації пропозиції стосовно включення об'єктів права державної власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації на наступний рік, разом з висновками щодо прогнозованої суми надходження коштів від приватизації запропонованих до переліків об'єктів та прогнозом соціально-економічних наслідків приватизації в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6. Для включення державного майна до переліків об'єктів приватизації уповноважені органи управління:

постійно переглядають, виявляють державне майно, яке безпосередньо не забезпечує виконання такими органами встановлених законодавством завдань; державне майно, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств (крім матеріальних носіїв секретної інформації); державне майно, що більше трьох років не використовується у виробничій діяльності і подальше його використання не планується; та інше майно державної власності, що може бути приватизовано;

за результатами перегляду, але не рідше ніж раз на квартал, вносять державному органу приватизації свої пропозиції щодо включення державного майна до переліку об'єктів, що підлягають приватизації;

для включення об'єктів соціально-культурного призначення до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, подають державному органу приватизації разом з пропозиціями стосовно включення до переліку пропозиції щодо строку збереження профілю діяльності об'єктів соціально-культурного призначення або можливості репрофілювання кожного з таких об'єктів.

7. Заяви про включення об'єктів права державної власності до відповідного переліку об'єктів великої або малої приватизації, що підлягають приватизації, подаються потенційними покупцями державному органу приватизації у встановленому Фондом державного майна України порядку.

Заяви про включення об'єктів права комунальної власності до переліків об'єктів, що підлягають приватизації, подаються потенційними покупцями органам приватизації територіальних громад і розглядаються ними в порядку, встановленому відповідними представницькими органами місцевого самоврядування.

Органи приватизації протягом трьох робочих днів після надходження заяви звертаються щодо надання згоди на включення такого об'єкта до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, до уповноважених органів управління відповідним майном, крім випадків, якщо орган приватизації є уповноваженим органом управління або уповноважений орган управління самостійно ініціював включення такого об'єкта до переліку об'єктів, що підлягають приватизації.

Уповноважені органи управління відповідним майном надають згоду на приватизацію об'єкта або вмотивовану відмову протягом 15 днів з моменту надходження звернення від органу приватизації.

У разі якщо орган приватизації не одержав у встановлений строк дозвіл чи відмову від уповноваженого органу управління відповідним майном, згода на приватизацію вважається наданою.

У разі якщо орган приватизації одержав у встановлений строк відмову від уповноваженого органу управління відповідним майном, а об'єкт відповідно до закону підлягає приватизації, Фонд державного майна України готує проект рішення Кабінету Міністрів України про передачу об'єкта на приватизацію, яке Уряд розглядає протягом 10 робочих днів на своєму засіданні.

8. Державний орган приватизації у строк, що не перевищує 30 днів, розглядає заяви та приймає рішення про включення до переліку об'єктів малої приватизації, що підлягають приватизації, і в п'ятиденний строк письмово повідомляє про це заявника, підприємство, що приватизується (або балансоутримувача об'єкта), а також відповідний уповноважений орган управління.

Для об'єктів великої приватизації державний орган приватизації розглядає заяви та подає їх на розгляд Кабінету Міністрів України у строк, що не перевищує 30 днів з дня отримання погоджень від заінтересованих органів. У п'ятиденний строк після набрання чинності актом Кабінету Міністрів України про затвердження переліку об'єктів великої приватизації, що підлягають приватизації, або щодо включення об'єкта до такого переліку, державний орган приватизації письмово повідомляє заявника, підприємство, що приватизується (або балансоутримувача об'єкта), а також відповідний уповноважений орган управління про прийняття такого рішення.”;

у частині дев'ятій:

у абзаці першому слова “державними органами приватизації” замінити словами “органу приватизації”;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“неухвалення Кабінетом Міністрів України за поданням державного органу приватизації рішення про передачу об'єкта державної власності на приватизацію; “

у абзаці п'ятому слова “Фонду державного майна України” замінити словами “державного органу приватизації”;

після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

“9¹. У разі якщо приватизацію ініціює державний орган приватизації він звертається щодо надання згоди на включення об'єктів до переліку об'єктів державної власності, що підлягають приватизації, до уповноваженого органу управління державним майном (крім випадків, якщо державний орган приватизації є уповноваженим органом управління державним майном), яка розглядається в порядку та строки, що передбачені частиною сьомою цієї статті.

Державний орган приватизації протягом трьох робочих днів звертається до уповноважених органів управління щодо надання згоди на включення об'єкта державної власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, стосовно об'єктів щодо яких:

отримано на запит відповідно до абзацу двадцять четвертого частини другої статті 7 цього Закону інформацію та відомості, які свідчать, що борги суб'єкта господарювання за даними останньої річної фінансової звітності, включаючи кредиторську заборгованість, заборгованість за розрахунками з бюджетом, заборгованість за розрахунками з оплати праці сумарно перевищують 50 відсотків вартості чистих активів підприємства;

складено протоколи про адміністративні правопорушення за результатами перевірок використання державного майна балансоутримувачами та іншими суб'єктами господарювання;

у разі якщо державний орган приватизації на підставі отриманих відповідно до абзацу двадцять четвертого частини другої статті 7 цього Закону інформації та відомостей дійшов обґрунтованого висновку, що державне майно використовується неефективно або не за цільовим призначенням, або використання державного майна не забезпечує виконання уповноваженими органами управління встановлених законодавством завдань.

Подальші дії щодо включення таких об'єктів до переліків об'єктів, що підлягають приватизації, здійснюються в такому ж порядку та строки, що передбачені цією статтею.”

частину десяту викласти в такій редакції:

“10. Державний орган приватизації щороку до 15 січня поточного року забезпечує оприлюднення переліків об'єктів, що підлягають приватизації на відповідний рік на офіційному вебсайті Фонду державного майна України та в ЄТС. Якщо протягом року у передбаченому цією статтею порядку приймаються рішення про включення/виключення об'єктів права державної власності до/з переліків об'єктів, що підлягають приватизації, державний орган приватизації має включити/виключити такі об'єкти до/з відповідного переліку та протягом 5 робочих днів оприлюднити змінений перелік об'єктів, що підлягають приватизації, на офіційному вебсайті Фонду державного майна України та в ЄТС.“;

10) у статті 12:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Рішення про приватизацію об'єкта великої приватизації, який включено до переліку об'єктів державної власності, що підлягають приватизації, приймається державним органом приватизації, не пізніше 30 днів з дня включення такого об'єкта до переліку об'єктів, що підлягають приватизації.

Рішення про включення об'єкта державної або комунальної власності до переліку об'єктів малої приватизації, а також до переліку об'єктів великої

приватизації комунальної власності, що підлягають приватизації, є рішенням про приватизацію такого об'єкта приватизації.

Опублікування інформації про прийняття рішення про приватизацію об'єкта великої приватизації державної власності здійснюється протягом п'яти робочих днів з дня видання державним органом приватизації відповідного рішення на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

Опублікування інформації про прийняття рішення про приватизацію об'єкта комунальної власності здійснюється на офіційних вебсайтах місцевих рад та в ЕТС протягом п'яти робочих днів з дня ухвалення місцевою радою рішення, передбаченого частиною четвертою статті 11 цього Закону.”;

у частині другій:

абзаци перший, другий викласти в такій редакції:

“2. Не пізніше місячного строку з моменту прийняття рішення про приватизацію уповноваженими органами управління передаються органу приватизації функції з управління пакетами акцій (частками), функції з управління майном підприємств.

У разі непередачі об'єкта державної власності в установлений строк рішення про передачу такого об'єкта державної власності після завершення встановленого строку приймає Кабінет Міністрів України. Проект зазначеного рішення Кабінету Міністрів України готує державний орган приватизації.”;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

“З дня передачі функцій з управління майном державних підприємств припиняється контракт з керівником державного підприємства, який продовжує виконувати обов'язки керівника до призначення органом приватизації нового керівника.”

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати відповідно абзацом п'ятим;

у частині четвертій:

абзац сімнадцятий після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”, слова “державних органів приватизації” замінити словами “органу приватизації”;

абзац вісімнадцятий після слів “вчиняються державним” доповнити словами “або комунальним”, після слів “отримання державним” доповнити словами “або комунальним”, слова “державних органів приватизації” замінити словами “органу приватизації”;

абзац дев'ятнадцятий після слів “вчиняються державним” доповнити словами “або комунальним”, після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”, після слів та знаків “представниками суб'єкта управління / акціонера - органу приватизації” доповнити словами та знаками “/держави або територіальної громади”, слова “державних органів приватизації” замінити словами “органу приватизації”;

абзац перший частини п'ятої після слів “є державні” доповнити словами “або комунальні”, після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Органи приватизації припиняють приватизацію об'єкта приватизації у таких випадках:

включення об'єкта приватизації до переліку об'єктів, що не підлягають приватизації;

виключення об'єкта приватизації з переліку об'єктів, що підлягають приватизації, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку для об'єктів великої приватизації державної власності, у встановленому державним органом приватизації порядку для об'єктів малої приватизації державної власності, представницьким органом місцевого самоврядування – для об'єктів комунальної власності;

ухвалення представницьким органом місцевого самоврядування рішення про скасування попереднього рішення про приватизацію об'єкта комунальної власності.

Органи приватизації також можуть прийняти рішення про припинення приватизації якщо об'єкт малої приватизації не було продано в порядку, передбаченому частинами восьмою – тринадцятою статті 15 цього Закону.

Після прийняття рішення про припинення приватизації об'єкта приватизації державний орган приватизації повертає функції з управління пакетами акцій (частками), функції з управління майном державних підприємств уповноваженим органам управління, крім випадку, передбаченого абзацом сьомим цієї частини статті.

Якщо рішення про припинення приватизації об'єкта малої приватизації було прийнято на підставі абзацу п'ятого цієї частини Закону, державний орган приватизації у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку, має право ліквідувати таке підприємство/товариство.”;

11) у частині першій статті 13:

абзац шостий пункту 1 виключити;

доповнити частину новим пунктом 3 такого змісту:

“3) публічної пропозиції акцій у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України.”;

12) у статті 14:

у частині третій:

у абзаці першому слова “органу приватизації” замінити словами “через ЕТС”;

у абзаці другому слова “семи робочих днів” замінити словами “п'ятнадцяти робочих днів”;

у частині шостій:

абзац перший після слів “приватизації або” доповнити словами “не підписує протокол аукціону,”;

після абзацу четвертого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

“є пов’язаною особою з іншим потенційним покупцем або покупцями;

відмовився від підписання протоколу аукціону щодо такого об’єкта приватизації, якщо це підтверджується відповідним актом.

Орган приватизації також приймає одне з рішень, передбачених абзацом першим цієї частини, якщо потенційним покупцем є кінцевий бенефіціар переможця аукціону, який відмовився від підписання протоколу аукціону щодо такого об’єкта приватизації, якщо це підтверджується відповідним актом.”.

У зв’язку з цим абзаци п’ятий, шостий вважати відповідно абзацами восьмим, дев’ятим;

абзац п’ятий пункту 3 частини сьомої виключити;

частину дев’яту після абзацу четвертого доповнити абзацом п’ятим такого змісту:

“відмовився від підписання протоколу аукціону або договору купівлі-продажу щодо такого об’єкта приватизації, якщо це підтверджується відповідним актом.”.

У зв’язку з цим абзаци п’ятий – сьомий вважати відповідно абзацами шостим – восьмим;

частину чотирнадцяту доповнити абзацом другим такого змісту:

“Орган приватизації здійснює перевірку на відповідність дотримання вимог статті 8 цього Закону на підставі документів, що надані покупцем.”

13) у статті 15:

у частині першій виключити слова “з продажу об’єктів малої приватизації” та доповнити новими абзацами такого змісту:

“Підготовка до приватизації та продажу об’єктів малої приватизації, може здійснюватися із залученням суб’єктів господарювання на договірних засадах.

Електронні аукціони із забезпеченням переважного права на викуп акцій (часток), що належать державі або територіальній громаді у статутних капіталах господарських товариств, проводяться з урахуванням особливостей статті 16 Закону.”;

частину четверту, п’яту викласти в такій редакції:

“4. Фонд державного майна України розробляє та затверджує умови продажу об’єктів малої приватизації державної власності у встановленому ним порядку.

Умови продажу об'єкта малої приватизації комунальної власності затверджуються рішенням представницького органу місцевого самоврядування про включення такого об'єкта до переліку об'єктів малої приватизації, крім умови про стартову ціну продажу об'єкта приватизації, яка затверджується наказом органу приватизації територіальної громади. Зазначений наказ видається не пізніше ніж через 10 робочих днів після оприлюднення рішення представницького органу місцевого самоврядування.

Стартова ціна продажу визначається відповідно до статті 22 цього Закону.

Об'єкти соціально-культурного призначення приватизуються з умовою збереження профілю діяльності.

Об'єкти соціально-культурного призначення, що не функціонують більше трьох років або перебувають в аварійному стані, можуть бути перепрофільовані, крім закладів фізичної культури і спорту, баз олімпійської та паралімпійської підготовки, фізкультурно-оздоровчих і спортивних споруд, лікувальних (лікувально-фізкультурних) і лікувально-профілактичних закладів.

Після затвердження умов продажу органи приватизації не пізніше 10 робочих днів публікують інформаційне повідомлення про приватизацію об'єкта малої приватизації на офіційному вебсайті Фонду державного майна України або на офіційному вебсайті органу місцевого самоврядування та в електронній торговій системі.

5. Аукціони з продажу об'єктів малої приватизації проводяться не раніше ніж через 20 днів, але не пізніше 90 днів після опублікування інформаційного повідомлення про приватизацію об'єктів малої приватизації.”;

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Після закінчення аукціону сплачений потенційними покупцями гарантійний внесок повертається потенційним покупцям, які не стали переможцями аукціону, у строк, що не перевищує 10 робочих днів із дня затвердження протоколу аукціону органом приватизації.

У разі якщо переможець електронного аукціону не відповідає вимогам статті 8 Закону, або в інших випадках, передбачених частиною дев'ятою статті 14 Закону, або у разі відмови переможця аукціону від підписання протоколу аукціону або відмови переможця аукціону від укладення договору купівлі-продажу гарантійний внесок йому не повертається та підлягає перерахуванню до відповідного бюджету.

Покупцеві, який придбав об'єкт приватизації та підписав договір купівлі-продажу, зазначені грошові кошти зараховуються під час розрахунку за придбаний об'єкт приватизації, за вирахуванням плати за участь в аукціоні.

У разі розірвання договору купівлі-продажу у зв'язку з несплатою покупцем коштів за об'єкт приватизації протягом 60 днів з дня укладення договору купівлі-продажу гарантійний внесок такому покупцю не повертається та підлягає перерахуванню до відповідного бюджету.”;

у частині дванадцятій слова “аукціонна комісія одночасно встановлює” замінити словами “, при затвердженні умов продажу об’єкта приватизації, одночасно встановлюються”;

доповнити частинами чотирнадцятою, п’ятнадцятою такого змісту:

“14. Усі учасники процесу організації та проведення електронних аукціонів мають право подавати скарги та пропозиції, розгляд яких здійснює комісія з розгляду скарг, підготовки пропозицій та відбору операторів електронних майданчиків.

15. Розгляд скарг та пропозицій щодо організації та проведення електронних аукціонів здійснюється комісією з розгляду скарг, підготовки пропозицій та відбору операторів електронних майданчиків. Рішення комісії є обов’язковими до виконання. Діяльність комісії є відкритою та прозорою.

Порядок подання і розгляду скарг та пропозицій, формування, функціонування та повноваження комісії з розгляду скарг, підготовки пропозицій та відбору операторів електронних майданчиків затверджуються Кабінетом Міністрів України за пропозицією центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері реалізації майна (майнових прав, інших активів) або прав на нього на конкурентних засадах у формі аукціонів, у тому числі електронних аукціонів, та здійснює контроль за її реалізацією.”;

14) статтю 16 викласти в такій редакції:

“Стаття 16. Особливості викупу окремих об’єктів приватизації

1. Викуп акцій (часток), що належать державі або територіальній громаді у статутних капіталах господарських товариств, інших господарських організацій та підприємств, заснованих на базі об’єднання майна різних форм власності, здійснюється відповідно до законодавства та з урахуванням установчих документів таких товариств і законодавства держав реєстрації таких товариств (організацій, підприємств) шляхом:

1) продажу акцій (часток) на аукціоні;

2) публічної пропозиції акцій (часток) із забезпеченням переважного права на викуп іншими акціонерами (учасниками) таких товариств відповідно до законодавства та з урахуванням положень установчих документів таких товариств, законодавства держав реєстрації таких товариств (організацій, підприємств) та особливостей, визначених цією статтею.

Рішення про здійснення викупу акцій (часток) при публічній пропозиції акцій (часток) може передбачати, як викуп повного пакету акцій (частки), що належить державі або територіальній громаді, так і викуп частини пакету акцій (частки).

2. Аукціони з продажу акцій (часток) проводяться у порядку та строки, визначені Кабінетом Міністрів України.

3. У разі якщо акції (частки) у статутних капіталах господарських товариств, що пропонувалися для продажу на аукціоні, не продано, проводяться повторні аукціони із зниженням стартової ціни. Порядок визначення стартової ціни для повторних аукціонів, порядок, строки та особливості проведення таких аукціонів визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Публічна пропозиція акцій здійснюється у порядку та строки, визначені Кабінетом Міністрів України.

У разі, якщо акції у статутних капіталах господарських товариств, що пропонувалися для продажу шляхом розміщення публічної пропозиції, не продано протягом строку дії публічної пропозиції, то продаж таких акцій здійснюється на аукціоні у порядку, передбаченому цією статтею.

5. Об'єкти державної або комунальної власності, що не увійшли до статутного капіталу господарських товариств та які перебувають на обліку господарських товариств, створених внаслідок приватизації або корпоратизації, та об'єкти державної або комунальної власності, що не увійшли до статутного капіталу господарських товариств та знаходяться у господарського товариства на праві господарського відання, включаються до переліків об'єктів, що підлягають приватизації відповідно до цього Закону, та підлягають продажу на аукціоні.”;

15) у статті 17:

назву статті доповнити словами “в процесі приватизації”;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Перетворення державних підприємств в акціонерні товариства або товариства з обмеженою відповідальністю відбувається на підставі рішення державного органу приватизації після прийняття рішення про приватизацію таких об'єктів приватизації. Рішення про перетворення комунальних підприємств у господарські товариства відповідного типу приймають представницькі органи місцевого самоврядування.”;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

“Утворення акціонерних товариств або товариств з обмеженою відповідальністю у процесі приватизації та перетворення державних підприємств, а також емісія акцій таких акціонерних товариств здійснюються в встановленому Кабінетом Міністрів України порядку. Заборонено внесення до установчих документів таких товариств положень щодо переважного права на викуп акцій (часток), що належать державі або територіальній громаді у статутних капіталах господарських товариств, інших господарських організацій та підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності. Особливості утворення господарських товариств у процесі приватизації та перетворення комунальних підприємств у господарські товариства відповідної типу можуть бути встановлені рішенням відповідного представницького органу місцевого самоврядування.”;

частину четверту доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

“План розміщення акцій може передбачати як продаж повного пакету акцій, що належить державі або територіальній громаді, так і продаж частини пакету акцій.

Пакет (його частина) акцій, що належить державі або територіальній громаді у створеному акціонерному товаристві, може бути реалізований(а) шляхом здійснення публічної пропозиції акцій у порядку передбаченому Кабінетом Міністрів України або шляхом продажу на аукціоні.”;

частину восьму після слів “прав держави” доповнити словами “або територіальній громаді”;

16) статтю 18 викласти в такій редакції:

“Стаття 18. Приватизація об’єктів державної та комунальної власності, переданих в оренду

1. Приватизація об’єктів державної або комунальної власності, переданих в оренду, здійснюється шляхом продажу на аукціоні.

2. Орендар має переважне право на викуп орендованого об’єкта (будівлі, споруди, нежитлового приміщення) за найвищою ціною, яка була запропонована під час проведення аукціону, якщо виконується кожна з таких умов:

орендарем здійснено поліпшення орендованого майна, які неможливо відокремити від відповідного об’єкта без заподіяння йому шкоди, в розмірі не менш як 25 відсотків ринкової вартості майна, визначеної відповідно до частини четвертої цієї статті, за виключенням його витрат, понесених на здійснення поліпшень орендованого майна, що були зараховані в рахунок орендної плати згідно з законодавством;

орендар отримав письмову згоду на здійснення невід’ємних поліпшень;

здійснення і склад невід’ємних поліпшень, у тому числі невід’ємний характер поліпшень, що підлягають компенсації, підтверджені висновком будівельної експертизи, а вартість невід’ємних поліпшень, підтверджених висновком будівельної експертизи, визначена відповідно до частини четвертої цієї статті;

орендар належно виконує умови договору оренди, відсутня заборгованість з орендної плати;

договір оренди є чинним на момент приватизації;

орендар бере участь в аукціоні з приватизації орендованого ним об’єкта.

Надання згоди орендодавця на здійснення невід’ємних поліпшень здійснюється в порядку, визначеному Фондом державного майна України або відповідним представницьким органом місцевого самоврядування, та з урахуванням вимог Закону України “Про оренду державного та комунального майна”.

3. Якщо орендар має переважне право на викуп та не скористався таким правом, відповідний об’єкт продається переможцю аукціону у встановленому цим Законом порядку.

У такому випадку орендар має право на компенсацію вартості невід'ємних поліпшень у розмірі, пропорційному до ціни продажу об'єкта приватизації, але не більше вартості таких невід'ємних поліпшень, підтверджених висновком будівельної експертизи, що визначена відповідно до частини четвертої цієї статті.

Компенсація здійснюється у разі виконання орендарем кожної з умов, що передбачені частиною другою цієї статті, а також за умови, що строк від моменту прийняття рішення про приватизацію до закінчення строку дії договору оренди на момент прийняття рішення про приватизацію не перевищує п'яти років.

Після прийняття рішення про приватизацію об'єкта орендар має право звернутися до орендодавця з пропозицією зменшити строк договору оренди об'єкта приватизації для приведення його у відповідність з умовою, що передбачена абзацом третім цієї частини, у визначеному державним органом приватизації (представницьким органом місцевого самоврядування або визначеним ним органом) порядку. Додаткова угода про внесення відповідних змін до договору оренди укладається сторонами договору протягом десяти робочих днів з дня отримання орендодавцем відповідної пропозиції орендаря та до опублікування оголошення про проведення електронного аукціону.

Така умова вважається виконаною з дати укладення сторонами договору оренди додаткової угоди про внесення відповідних змін до договору оренди.

4. Для реалізації переважного права на викуп орендованого об'єкта або права на компенсацію вартості невід'ємних поліпшень орендар замовляє оцінку ринкової вартості об'єкта приватизації на дату прийняття рішення про приватизацію, в якій окремо визначаються вартість об'єкта приватизації без невід'ємних поліпшень та вартість невід'ємних поліпшень, здійснених орендарем, та розраховується співвідношення вартості невід'ємних поліпшень до вартості об'єкта, яка визначається як сума вартості об'єкта без невід'ємних поліпшень та вартості невід'ємних поліпшень. У такому випадку згода балансоутримувача на проведення оцінки вартості об'єкта не потребується.

Ринкова вартість такого об'єкта приватизації визначається відповідно до Методики оцінки майна, затвердженої Кабінетом Міністрів України. Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) є обов'язковим та здійснюється відповідно до Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" державним органом приватизації або експертною радою саморегульованих організацій оцінювачів на замовлення органу приватизації територіальної громади.

5. Вартість невід'ємних поліпшень компенсується орендарю органом приватизації у випадку, передбаченому частиною третьою цієї статті, протягом 10 робочих днів після набуття права власності переможцем аукціону на об'єкт.

6. Якщо покупцем об'єкта приватизації стає орендар вартість невід'ємних поліпшень у розмірі, пропорційному до ціни продажу об'єкта приватизації (з урахуванням співвідношення вартості невід'ємних поліпшень до вартості

об'єкта, визначеного відповідно до частини четвертої цієї статті), але не більше вартості таких невід'ємних поліпшень, підтверджених висновком будівельної експертизи визначеної відповідно до частини четвертої цієї статті, зараховується йому під час остаточного розрахунку за об'єкт приватизації у разі виконання орендарем кожної з умов, передбачених частиною другою цієї статті.

7. Особливості проведення аукціону із забезпеченням переважного права на викуп орендованого об'єкта або з умовами щодо компенсації вартості невід'ємних поліпшень об'єктів приватизації, які перебувають в оренді, порядок використання таких прав орендарем, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стартова ціна об'єкта приватизації при проведенні таких аукціонів встановлюється на рівні ринкової вартості такого об'єкта разом із вартістю невід'ємних поліпшень, що визначені відповідно до частини четвертої цієї статті.

8. Договір оренди зберігає чинність для нового власника приватизованого майна, якщо інше не передбачено договором оренди, а в разі якщо покупцем переданого в оренду об'єкта є орендар, дія відповідного договору припиняється з дня, за яким об'єкт оренди переходить у його власність.”;

17) у статті 19:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Об'єкти великої приватизації продаються на електронних аукціонах. Порядок та умови продажу об'єктів великої приватизації, розмір, порядок сплати плати за участь затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Особливості продажу об'єктів великої приватизації, що перебувають у комунальній власності, можуть бути встановлені рішенням відповідного представницького органу місцевого самоврядування.

Електронні аукціони із забезпеченням переважного права на викуп акцій (часток), що належать державі або територіальній громаді у статутних капіталах господарських товариств або інших господарських організацій та підприємств, що засновані на базі об'єднання майна різних форм власності, проводяться з урахуванням особливостей статті 16 Закону.”;

у частині другій:

перше речення абзацу першого замінити двома реченнями такого змісту:

“Підготовка до приватизації та продаж об'єктів великої приватизації може здійснюватися із залученням радників за рішенням та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, крім передбачених цим Законом випадків. Залучення радників відбувається на конкурсних засадах з можливістю використання кваліфікаційного відбору у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

після абзацу п'ятого доповнити абзацом шостим такого змісту:

“умови договору про надання послуг радником.”.

У зв'язку з цим абзаци шостий – чотирнадцятий вважати відповідно абзацами сьомим – п'ятнадцятим;

доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

“Розгляд скарг стосовно процесу проведення конкурсного відбору радників здійснюється комісією з розгляду скарг щодо конкурсного відбору радників, яка утворюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі.”;

у абзаці першому частини третьої слова “за умови повного виконання радником умов договору про надання послуг” замінити словами “відповідно до умов договору про надання послуг”;

у частині п'ятій:

у абзаці першому слова “державними органами приватизації” замінити словами “органом приватизації”;

у абзаці другому слова “державними органами приватизації здійснюються” замінити словами “органом приватизації здійснюється”;

абзаци шостий доповнити словами “та розкриття інформації”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Об'єкти великої приватизації підлягають продажу на аукціоні з умовами.

Умови продажу об'єктів великої приватизації державної власності затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Умови продажу об'єктів великої приватизації комунальної власності, у тому числі стартова ціна, затверджуються представницькими органами місцевого самоврядування з урахуванням вимог цього Закону.

Після затвердження умов продажу органи приватизації не пізніше як через 10 робочих днів публікують інформаційне повідомлення про приватизацію об'єкта великої приватизації на офіційному вебсайті Фонду державного майна України або на офіційному вебсайті органу місцевого самоврядування та в електронній торговій системі.”;

у частині восьмій слова “не раніше ніж через 30 днів, але не пізніше 60 днів” замінити словами “у встановлені Кабінетом Міністрів України строки але не раніше 30 та не пізніше 180 днів”;

у частині дев'ятій:

у абзаці першому слова “до організатора аукціону” замінити словами “через ЕТС”;

абзаци перший, другий частини дванадцятої виключити;

у абзаці першому частини тринадцятої слова “під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого вносяться інформація” замінити словами “після завершення аукціону оприлюднюється протокол, що містить інформацію”;

у частині чотирнадцятій:

у абзаці першому слово “державним” виключити;

у абзаці другому слово “державного” замінити словом “відповідного”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Гарантійний внесок також не підлягає поверненню учасникам у разі якщо на аукціоні не було здійснено жодного кроку аукціону на підвищення стартової ціни (крім випадку, передбаченого абзацом першим частини шістнадцятої цієї статті) та підлягає перерахуванню до відповідного бюджету.”.

У зв’язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

частину п’ятнадцяту викласти в такій редакції:

“15. Відомості про кількість учасників аукціону не підлягають розголошенню до моменту початку аукціону, а відомості про таких учасників – до моменту завершення аукціону.”;

у частині шістнадцятій:

у абзаці першому слова “державний орган приватизації (місцева рада – щодо об’єкта великої приватизації, що перебуває у комунальній власності) може прийняти” замінити словами “орган приватизації приймає”;

у абзацах другому, третьому слова “аукціонною комісією” виключити;

абзац четвертий виключити;

частини сімнадцяту, вісімнадцяту викласти в такій редакції:

“17. У разі якщо об’єкт великої приватизації не продано у спосіб, що передбачений частинами шостою, шістнадцятою цієї статті, приватизація такого об’єкта може відбуватися шляхом проведення аукціону за методом покрокового зниження стартової ціни та подальшого подання цінових пропозицій. При цьому гранична ціна, до якої може бути знижено стартову ціну, визначається Кабінетом Міністрів України але не може становити менше 50 відсотків від стартової ціни об’єкта на останньому аукціоні.

18. Розгляд скарг та пропозицій щодо електронних аукціонів здійснюється відповідно до порядку, що встановлений частинами чотирнадцятою та п’ятнадцятою статті 15.”;

18) у статті 21:

у частині першій слова “(на веб-сайті органів приватизації, в офіційних друкованих виданнях органів приватизації, у мережі Інтернет та/або на радіо, телебаченні, рекламних щитах)” замінити словами “(на вебсайті органів

приватизації, в друкованих виданнях, у мережі Інтернет та/або на радіо, телебаченні, рекламних щитах тощо)”;

частину другу виключити;

у частині третій:

абзац чотирнадцятий викласти в такій редакції:

“дата та час проведення аукціону;”;

абзац дев’ятнадцятий викласти в такій редакції:

“інші відомості (за рішенням органу приватизації або відповідно до вимог законодавства).”;

частину четверту виключити;

частину п’яту викласти в такій редакції:

“5. Інформація про результати продажу об’єкта (дані про покупця: для фізичної особи – прізвище, ім’я, по батькові, для юридичної особи – найменування; ціна, за якою придбано об’єкт приватизації) підлягає опублікуванню на офіційному вебсайті Фонду державного майна України або на офіційних вебсайтах представницьких органів місцевого самоврядування, в ЕТС протягом 10 робочих днів після затвердження органом приватизації результатів продажу.”;

19) у статті 22:

у частині другій слова “аукціонною комісією” виключити;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Стартова ціна об’єкта малої приватизації визначається на рівні балансової вартості об’єкта (активів об’єкта) малої приватизації, крім випадків, передбачених частиною сьомою статті 18.

У разі відсутності балансової вартості об’єкта (активів об’єкта) малої приватизації, або якщо балансова вартість об’єкта (активів об’єкта) малої приватизації дорівнює нулю, така вартість встановлюється на підставі вартості, визначеної відповідно до Методики оцінки, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Якщо об’єктом малої приватизації є пакет акцій (частка), що належить державі у статутному капіталі господарського товариства (крім господарських товариств, утворених шляхом перетворення в процесі приватизації (корпоратизації)), стартова ціна об’єкта малої приватизації встановлюється на підставі вартості таких акцій (часток), визначеної відповідно до Методики оцінки, що затверджується Кабінетом Міністрів України, але не нижче номінальної вартості пакета акцій (часток). Якщо об’єктом малої приватизації є пакет акцій (частка), що належить державі у статутному капіталі господарського товариства, утвореного шляхом перетворення в процесі приватизації (корпоратизації), стартова ціна об’єкта малої приватизації встановлюється на рівні номінальної вартості пакета акцій (часток).”;

частину п'яту після слів “належать державі” доповнити словами “або територіальній громаді”, після слів “у державну” доповнити словами та знаками “(комунальну)”;

20) у частині четвертій статті 23 перше речення викласти у такій редакції:

“У разі придбання об'єкта приватизації за рахунок залучених коштів покупець повинен до дня укладання договору купівлі-продажу об'єкта приватизації також подати інформацію про відповідного кредитора, а також документальне підтвердження, що такий кредитор погоджується надати необхідний обсяг фінансування у разі обрання покупця переможцем аукціону, публічної пропозиції акцій або у разі придбання об'єкта приватизації шляхом викупу відповідно до статей 16, 18 цього Закону.”;

21) у статті 25:

у частині першій:

абзац перший після слів “за участь” доповнити словами “та сум, що підлягають компенсації орендарю відповідно до статті 18 цього Закону”;

доповнити частину новими абзацами такого змісту:

“На фінансування державного бюджету спрямовується 88 відсотків коштів від приватизації об'єктів великої приватизації та 67 відсотків коштів від приватизації об'єктів малої приватизації (включаючи 100 відсотків інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації).

Джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України є:

10 відсотків коштів від приватизації об'єктів великої приватизації державної власності та 20 відсотків коштів від приватизації об'єктів малої приватизації державної власності;

3 відсотки коштів від приватизації об'єктів малої приватизації державної власності та 2 відсотки коштів від приватизації об'єктів великої приватизації державної власності.

У бюджет розвитку місцевих бюджетів спрямовується 10 відсотків коштів від продажу об'єктів малої приватизації державної власності, які зареєстровані на території відповідного органу місцевого самоврядування.”;

у частині третій:

після абзацу третього пункту 1 доповнити новим абзацом такого змісту:

“суб'єктами господарювання, залученими для підготовки об'єктів малої приватизації до приватизації та продажу, провадження інформаційної та маркетингової діяльності з питань проведення приватизації та управління майном державного сектору в процесі приватизації.”;

у абзаці третьому пункту 2 після слів “масової інформації” доповнити словами та знаками “(у мережі Інтернет та/або на радіо, телебаченні, рекламних щитах)”;

абзац п'ятий пункту 2 виключити;

після абзацу шостого пункту 2 доповнити новими абзацами такого змісту:

“виплати винагород працівникам державного органу приватизації;

судовими витратами, пов'язаними з процесом приватизації.”;

22) у статті 26:

у частині першій абзац перший після слів “на аукціоні, викупу” доповнити словами та знаками “, публічної пропозиції акцій”;

у частині другій:

абзац перший після слів “аукціону, викупу” доповнити словами та знаками “, публічної пропозиції акцій”;

абзац другий доповнити словами та знаками “, структурного підрозділу”;

у абзаці п'ятому слова “простроченої кредиторської заборгованості підприємства” виключити;

абзац шостий доповнити словами та знаками “, інші умови, передбачені законодавчими актами України”;

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“підготовки об'єктів малої приватизації до приватизації та продажу;”.

У зв'язку з цим абзаци десятий – п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим – шістнадцятим;

у абзаці дванадцятому слова та знаки “у випадках, передбачених цим Законом” виключити;

у абзаці шістнадцятому слово “державним” виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Для нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва органи приватизації подають нотаріусу такі документи:

копію рішення державного органу приватизації про приватизацію об'єкта приватизації або копію рішення про включення об'єкта до переліку об'єктів, що підлягають приватизації згідно з вимогами цього Закону;

акт обстеження об'єкта незавершеного будівництва (опис об'єкта);

витяг з інформації про приватизацію об'єкта, опублікованої відповідно до вимог цього Закону (у тому числі роздруківку електронного повідомлення на офіційному вебсайті Фонду державного майна України або на офіційних вебсайтах представницьких органів місцевого самоврядування та в ЄТС);

копію затвердженого органами приватизації протоколу про проведення аукціону;

довіреність на право представництва інтересів органу приватизації.”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“Право власності на об’єкт приватизації переходить до покупця (крім випадків переходу права власності на пакет акцій та частку у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю) після сплати в повному обсязі ціни продажу об’єкта разом з неустойкою (у разі її нарахування). У разі якщо об’єктом є нерухоме майно (нерухомість), право власності на нього переходить до покупця після державної реєстрації права власності на придбаний об’єкт в установленому законом порядку, яка здійснюється після сплати у повному обсязі ціни продажу об’єкта разом з неустойкою (у разі її нарахування).

Право власності на придбаний пакет акцій переходить до покупця після повної сплати ціни продажу разом з неустойкою (у разі її нарахування) за пакет акцій та з моменту зарахування пакета акцій на рахунок у цінних паперах покупця у депозитарній установі. Право власності на частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю переходить до покупця після повної сплати ціни продажу разом з неустойкою (у разі її нарахування), підписання акту приймання-передачі частки.

Наявність заборони на відчуження державного або комунального майна, що приватизується, або інших обтяжень права розпорядження таким майном, не перешкоджає продажу такого майна у порядку, встановленому цим Законом, та не є підставою для відмови у нотаріальному посвідченні угоди про продаж такого майна, якщо таке посвідчення передбачено законодавством. Продаж державного або комунального майна, права на яке обтяжені відповідно до законодавства, дозволяється без повідомлення та згоди особи, в інтересах якої встановлені відповідні обтяження. Всі наявні обтяження зберігають чинність для покупця і скасовуються у порядку, встановленому законодавством України.”;

частину сьому після слів “приватизованого підприємства” доповнити словами та знаками “, структурного підрозділу”;

у частині одинадцятій:

у абзаці другому слова “державного органу приватизації” замінити словами “органу приватизації”;

у абзаці третьому слова “державними органами приватизації” замінити словами “органами приватизації”;

23) у частині третій статті 27 слова “за поданням аукціонної комісії” виключити;

24) у статті 29:

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Посадові особи і державні службовці органів приватизації, інших органів виконавчої влади, залучені експерти та радники не несуть відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти органів приватизації або інших органів виконавчої влади.”;

у абзаці четвертому частини третьої слово “державних” виключити;
у частині п’ятій:

у абзаці сьомому слова “державних органів приватизації” замінити словами “органів приватизації”;

у абзаці дев’ятому слова “Державного бюджету України” замінити словами “відповідного бюджету”;

25) у розділі V “Прикінцеві та перехідні положення”:

1) у пункті 2:

у абзаці четвертому слова та знаки “на момент прийняття рішення про їх приватизацію належали до об’єктів групи Г згідно з класифікацією об’єктів приватизації, встановленою Законом України “Про приватизацію державного майна”, та щодо яких є дійсною оцінка, або” виключити;

доповнити новим абзацом в такій редакції:

“Дія частини п’ятої статті 12 цього Закону поширюється на приватизацію (продаж) всіх об’єктів щодо яких рішення про приватизацію було прийнято до набрання чинності цим Законом.”;

у пункті 7:

у абзаці першому цифру “2021” замінити цифрою “2024”, слова “частиною дев’ятою статті 19” замінити словами “ частиною десятою статті 19”;

у абзаці другому слова “висновків аукціонної комісії ” замінити словами “затвердження таких умов продажу об’єкта приватизації”.

26) у тексті закону:

слово “наказ” в усіх відмінках замінити словом “рішення” у відповідних відмінках;

слова “державні органи приватизації” в усіх відмінках замінити словами “державний орган приватизації” у відповідних відмінках;

слова “регіональні відділення та представництва у районах і містах” в усіх відмінках виключити.

20. У частині другій статті 27¹ Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст.553):

у підпункті першому слово “наказу” замінити словом “рішення”, після слова “України” доповнити словами “або представницького органу місцевого самоврядування”;

у підпункті другому слово “наказу” замінити словом “рішення”, після слова “такого об’єкта” доповнити словами “державної власності”.

21. У Законі України “Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 13, ст. 69):

1) статтю 20 доповнити частиною дев’ятою такого змісту:

“9. У випадку продажу часток (частини частки), що належать державі або територіальній громаді у статутних капіталах товариств з обмеженою відповідальністю, положення цієї статті застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про приватизацію державного і комунального майна”.”;

2) статтю 34 доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Незалежно від положень установчих документів, рішення загальних зборів учасників товариств з обмеженою відповідальністю, у статутному капіталі яких частка держави становить більше 50 відсотків, щодо яких прийнято рішення про приватизацію або частки у статутному капіталі яких не були продані в процесі приватизації, з питань, передбачених пунктом 13 частини другої статті 30 цього Закону, приймаються простою більшістю голосів усіх учасників товариства, які мають право голосу з відповідних питань.”.

22. Частина четверту – шосту статті 25 Закону України “Про морські порти України” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 7, ст.65) викласти в такій редакції:

“4. Умови продажу єдиного майнового комплексу державного підприємства можуть передбачати оренду причалів, що технологічно забезпечують завершений цикл надання послуг, на строк до 49 років, земельних ділянок, на яких розташовані причали та єдиний майновий комплекс, на строк до 49 років. У такому разі договір оренди причалів укладається з переможцем аукціону з продажу єдиного майнового комплексу державного підприємства без проведення аукціону з передачі майна в оренду одночасно з договором купівлі-продажу єдиного майнового комплексу. Невиконання покупцем договірних зобов’язань, передбачених договором купівлі-продажу, є підставою для розірвання такого договору купівлі-продажу, а також договорів оренди причалів та земельних ділянок.

5. У разі утворення акціонерного товариства причали, що технологічно забезпечують завершений цикл надання послуг, та земельні ділянки, на яких розташовані причали та єдиний майновий комплекс, передаються в оренду такому товариству на строк до 49 років без проведення аукціону з передачі майна в оренду.

6. Якщо стосовно окремого індивідуально визначеного об’єкта портової інфраструктури (крім стратегічних об’єктів портової інфраструктури), що використовується суб’єктом господарювання на підставі договору оренди, укладеного до дня набрання чинності цим Законом, прийнято рішення про його

приватизацію, такий суб'єкт господарювання має переважне право на його викуп, що реалізується на умовах та в порядку, передбаченому Законом України “Про приватизацію державного та комунального майна”.”.

23. У Законі України “Про трубопровідний транспорт” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139 із наступними змінами) частину восьму статті 7 викласти в такій редакції:

“Дія частини шостої цієї статті не поширюється на відчуження основних фондів державних підприємств, що провадять діяльність з транспортування магістральними трубопроводами і зберігання у підземних газосховищах, Національної акціонерної компанії “Нафтогаз України”, її дочірніх та заснованих нею підприємств, що не використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування магістральними трубопроводами і зберігання у підземних газосховищах, яке здійснюється шляхом продажу на аукціоні в електронній торговій системі.”.

24. У Законі України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 24 із наступними змінами) частину першу статті 26 доповнити абзацами 30³ та 30⁴ такого змісту:

“30³) прийняття рішення про включення об'єктів комунальної власності до переліку об'єктів, що передаються в оренду без проведення аукціону, відповідно до Закону України “Про оренду державного та комунального майна”;

30⁴) прийняття рішення про включення єдиних майнових комплексів комунальних підприємств до переліку об'єктів, що передаються в оренду на аукціоні, відповідно до Закону України “Про оренду державного та комунального майна”.”.

25. У частині п'ятій статті 105 Закону України “Про Національну поліцію” (Відомості Верховної Ради, 2015 р., № 40-41, ст. 379) слово “безоплатно” виключити.

26. У Законі України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

1) пункт 24 частини першої статті 13 викласти у такій редакції:

“24) оренда нежилых приміщень, що орендуються особами з інвалідністю внаслідок війни під гаражі для спеціальних засобів пересування (автомобілів, мотоколясок, велоколясок тощо) та надання для цих засобів гаражів-стоянок незалежно від їх форми власності на пільгових умовах, передбачених законодавством;”;

2) у реченні першому частини другої статті 20 слова “безоплатно” виключити, доповнити речення словами “на пільгових умовах відповідно до Закону України “Про оренду державного та комунального майна””.

27. Абзац шостий частини другої статті 7 Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251) викласти в такій редакції:

“приватизації, іншого відчуження, оренди у випадках, встановлених законодавством, обміну, страхування державного майна, майна, що є у комунальній власності, а також повернення цього майна на підставі рішення суду”.

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім положень, передбачених абзацом п'ятим підпункту 8), підпунктом 9), підпунктом 13), абзацом сімнадцятим підпункту 22) (щодо об'єктів великої приватизації) пункту 19 розділу I цього Закону в частині, що стосується публікації інформації, подання заяви на участь у приватизації та проведення аукціонів з продажу об'єктів приватизації в ЕТС, абзацами 2-4 підпункту 12) та абзацами 2-5, 12-13, 25-28, 32-36, 41-43 підпункту 17) пункту 19 розділу I цього Закону, які набирають чинності через 6 місяців з моменту опублікування Закону, але не раніше ніж 1 січня 2021 року, та положень пункту 11 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування Закону.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом акти законодавства України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Установити, що регіональні відділення Фонду державного майна України здійснюють свої повноваження в повному обсязі до передачі своїх повноважень Фонду державного майна України або за рішенням Фонду державного майна України – його відповідним відокремленим підрозділам. Керівники регіональних відділень або особи, які виконують їх функції, несуть персональну відповідальність за повне і своєчасне виконання та передачу повноважень.

4. Установити, що регіональні відділення Фонду державного майна України здійснюють, у порядку встановленому законодавством, повноваження щодо продажу об'єктів малої приватизації на аукціоні, інформаційні повідомлення про приватизацію яких опубліковані в офіційному друкованому виданні державних органів приватизації, на офіційному вебсайті Фонду державного майна України та в електронній торговій системі до набрання чинності цим Законом.

У разі якщо такий об'єкт за результатами проведення аукціону не було продано, аукціон з продажу об'єкта приватизації визнано таким, що не відбувся, або відсутнє рішення органу приватизації про приватизацію зазначеного об'єкта шляхом викупу, регіональне відділення Фонду державного

майна України приймає рішення про припинення приватизації такого об'єкта малої приватизації та в порядку, встановленому Фондом державного майна України, передає його Фонду державного майна України або за рішенням Фонду державного майна України відповідному відокремленому підрозділу.

5. Установити, що рішення регіональних відділень Фонду державного майна України про приватизацію об'єктів малої приватизації, щодо яких на момент набрання чинності цим Законом не опубліковано інформацію про умови продажу, вважається нікчемним з моменту набрання чинності цим Законом. Такі об'єкти підлягають передачі Фонду державного майна України або, за рішенням Фонду державного майна України, – його відповідним відокремленим підрозділам в порядку та строки, встановлені Фондом державного майна України.

6. Об'єкти малої приватизації, передані Фонду державного майна України або, за рішенням Фонду державного майна України, – його відповідним відокремленим підрозділам відповідно до пунктів 4 та 5 Прикінцевих та перехідних положень, підлягають приватизації відповідно до порядку, визначеного цим Законом.

7. Керівники регіональних відділень Фонду державного майна України або особи, які виконують їх функції, несуть персональну відповідальність за остаточну і своєчасну передачу об'єктів приватизації, корпоративних прав держави та функцій управління об'єктами державного майна Фонду державного майна України або за рішенням Фонду державного майна України його відповідним відокремленим підрозділам.

8. Усі об'єкти малої приватизації, які станом на дату набрання чинності цього Закону перебували у переліках об'єктів малої приватизації згідно із Законом України “Про приватизацію державного і комунального майна”, вважаються такими, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, і не потребують прийняття окремого рішення. Подальші дії щодо таких об'єктів приватизації здійснюються відповідно до порядку, визначеного цим Законом.

9. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити надання Фонду державного майна України міністерствами та іншими уповноваженими органами управління копій договорів про передачу права на експлуатацію, передбачених преамбулою Закону України “Про оренду державного та комунального майна”, договорів зберігання (крім договорів публічного зберігання), якщо місцем зберігання майна третьої особи є індивідуально визначене нерухоме майно державної або комунальної власності, передбачені частиною третьою статті 2 цього Закону України “Про оренду державного та комунального майна”, договорів безоплатного користування та

позички, укладені до набрання чинності Законом України “Про оренду державного та комунального майна”.

10. Фонду державного майна України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону привести у відповідність та прийняти нормативно-правові акти відповідно до цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**